

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

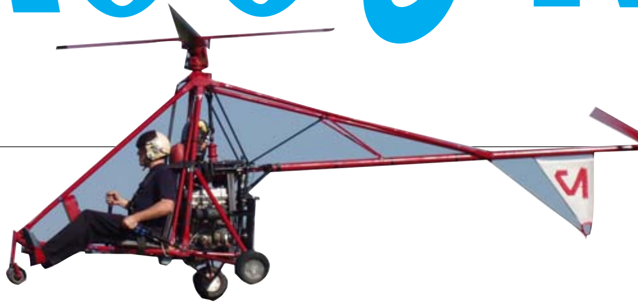
Голос України

Репортер

Києвом під руку із Пронею Прокопівною

СТОР. 8

Світ захоплень

Сам зробив вертоліт

СТОР. 12

Мистецтво

На день народження Тернополю подарують 12 скульптур

СТОР. 14

№ 143 (5643) СУБОТА, 3 СЕРПНЯ 2013 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Органи місцевого самоврядування інформуватимуть населення про свою діяльність

Комітет Верховної Ради з питань державного будівництва та місцевого самоврядування планує під час третьої сесії парламенту сьомого скликання розглянути понад сто законодавчих документів.

Зокрема, до розгляду в другому читанні готуватиметься законопроект про внесення змін до деяких законів щодо участі громадськості у формуванні та реалізації державної політики, вирішенні питань місцевого значення (реєстр. №0866).

СТОР. 2

ЄВРОІНТЕГРАЦІЯ

Сподіваємося, Німеччина скаже своє вагоме слово

Таку заяву зробив Федеральний міністр закордонних справ ФРН Гідо Вестервелле, зустрічаючись цього тижня у Берліні з Першим віце-прем'єр-міністром України Сергієм Арбузовим, **інформує газета «Урядовий кур'єр».** Глава німецького зовнішньополітичного відомства також висловив впевненість у результативності саміту «Східного партнерства» у Вільнюсі, визначальним результатом якого має стати підписання Угоди про асоціацію. У зв'язку з цим Гідо Вестервелле позитивно оцінив зусилля уряду України, спрямовані на виконання критеріїв, необхідних для підписання Угоди.

СТОР. 9

Автокомпенсація: доплата чи дешеві кредити?

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ (із архіву «Голосу України»).

Вітчизняний автопром, зрештою, як уся промисловість загалом, переживає нині не кращі часи. За півроку виробництво усіх типів автомобілів зменшилося більш як удвічі. У тім числі, й легкових автомобілів. Якоюсь мірою це закономірно — подібні проблеми економічна криза поставила перед автопромами низки європейських країн. І там, так само як на Запорізькому автомобілебудівному заводі, який є безперечним лідером за обсягами виробництва, думають, як швидше виїхати з кризи. Шляхів більше, ніж на перехресті.

СТОР. 10—11

Я ВАМ ПИШУ...

Де справжні квіти?

Раніше, наскільки пам'ятаю, сухі квіти до могил і пам'ятників не несли. Тепер це чомусь стало нормою. Але ж ми — українці — живемо, можна сказати, в раю. Бо на нашій землі є дивовижні озера, річки, ліси, поля з прекрасними квітами. З далеких віків українські оселі прикрашали чарівні палісадники. Та чомусь зараз ми лінуємося вирощувати живі квіти, а користуємося штучними. Можливо, через те, що полюбляємо приміряти на себе усе чужоземне: хороше й не дуже. Натомість забуваємо про свою культуру, обряди...

Зоя ПАСЕНКО.

Ізмаїл Одеської області.

ПОДІЇ

П'ять мільйонів тонн зерна планують зібрати на Вінниччині

Про це 1 серпня повідомив голова Вінницької облдержадміністрації Іван Мовчан на прес-конференції для журналістів.

— В області вже намолочено 2,2 мільйона тонн ранніх зернових, — уточнив Іван Мовчан. — Хлібороби продовжують працювати на полях, тому врожай ранньої групи ще збільшиться. Разом з пізніми культурами розраховуємо отримати зерна на рівні п'яти мільйонів тонн.

СТОР. 6

Оновлений дитсадок знову прийме малят

Майже 20 років стояв закритим дитсадок у селі Павлівка Васильківського району Дніпропетровщини. На ремонт і утримання закладу місцева влада кошти знайти не могла. Лише торік на обласному рівні було вирішено відновити роботу об'єкта. І сьогодні є всі передумови для того, щоб у вересні павлівська дітвора одержала оновлений дитсадок.

СТОР. 6

Чиновники візьмуться за шкільне приладдя

На найближчому засіданні уряду міністри освіти Дмитро Табачник і економіки Ігор Прасолов доповідатимуть про якість і безпеку товарів для учнів. Проінспектувати спільно з Держспоживінспекцією шкільний асортимент доручив Перший віце-прем'єр-міністр Сергій Арбузов. Вивчатимуть якість підручників, учнівської форми, портфелів та канцелярського приладдя. Сергій Арбузов також доручив у рамках підготовки до нового навчального року організувати проведення шкільних ярмарків: «не чекати, поки виникне ажіотаж».

Нагадаємо, що претензії до дитячих канцтоварів мають не тільки захисники прав споживачів. Свого часу Національна комісія з питань захисту суспільної моралі виявила на шкільних зошитах рекламу автомобілів, «мобільних» додатків, футбольних клубів, зірок шоу-бізнесу, що, за її висновками, порушує права дитини. І відтоді мало що змінилося.

КОРОТКО

■ За останні три роки на Рівненщині запрацювало понад сто оновлених, реконструйованих та розширених дошкільних навчальних закладів завдяки цільовій субвенції, яку область почала одержувати щорічно. Вдалося створити додаткові місця майже для п'яти тисяч малят у тих селах, де дитсадків не було з 90-х років, **повідомляє наш власкор Олександра ЮРКОВА.**

■ Промислові підприємства Уманського району Черкаської області за 6 місяців 2013 року виробили продукції на 56,9 мільйона гривень. Це на 19,5 відсотка більше порівняно з відповідним періодом 2012 року, **інформує наш власкор Лідія ТИТАРЕНКО.**

АМКУ виявив, що ціни на ринку роздрібної торгівлі завищені на 20—30% *(Економічна правда)*

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Органи місцевого самоврядування інформуватимуть населення про свою діяльність

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Документом пропонується встановити, що для забезпечення ефективної взаємодії з громадськістю органи місцевого самоврядування та місцеві державні адміністрації мають проводити консультації з суспільством та систематично інформувати про свою діяльність.

Законопроект також містить норму, відповідно до якої питання, що стосуються трудових відносин або соціального захисту громадян, мають розглядатися органами місцевого самоврядування з урахуванням пропозицій професійних спілок та їх об'єднань.

Крім того, згідно з проектом, місцеві державні адміністрації мають проводити роз'яснювальну роботу щодо цілей, змісту і порядку реалізації державної політики на місцевому рівні та наявних проблем у сферах суспільного життя адміністративно-територіальної одиниці, шляхів їх розв'язання, визначення пріоритетів і перспектив розвитку. А ще повинні здійснювати моніторинг громадської думки та повідомлень у засобах масової інформації, що стосуються їхньої діяльності, реагувати на критичні зауваження.

Комітет планує також підготувати до другого читання законопроект про внесення змін до деяких законів у зв'язку з прийняттям Закону «Про державну службу» (реєстр. №0871), яким, зокрема, пропонується визначити особливості дисциплінарної відповідальності працівників дипломатичної служби, підстави припинення служби тощо.

Заплановано розгляд законопроектів у порядку їх підготовки до першого читання та низки постанов про призначення місцевих виборів, проведення виїзних засідань комітету, комітетських слухань та круглих столів із актуальних питань.

Інформаційне управління Верховної Ради.

Ліки стануть дешевшими та якіснішими

Україна крок за кроком приводить своє законодавство у відповідність із європейським і наводить порядок на фармацевтичному ринку. Про це заявила народний депутат від фракції Партії регіонів Тетяна Бахтеєва *(на знімку)*, **повідомляє прес-служба ПР.** ***«З першого березня 2013 року в Україні ліцензується імпорт лікарських засобів. А з грудня будуть внесені зміни у відповідні ліцензійні умови та порядок контролю за їх дотриманням», — розповіла вона.***

Парламентарій наголосила, що завдяки ліцензуванню імпорту з ланцюжка постачальників буде усунено фірми-посередники, оскільки імпортер повинен буде забезпечити наявність прямого контакту з виробником лікарського засобу, перевірити його на відповідність вимогам належної виробничої практики (GMP). А це вже не тільки гарантія якості препарату, а й зниження ціни.

Крім того, Т. Бахтеєва звернула увагу на те, що тепер ввозити можна тільки ліки з не менш половини терміну придатності, встановленого виробником (якщо цей термін менше одного року), або шести місяців (якщо термін придатності препарату більше одного року).

* * *

Тим часом народний депутат від фракції Комуністичної партії Ірина Спіріна вважає, що рух України до страхової медицини ні до чого хорошого не приведе. Простий громадянин не зможе платити за лікування. Люди звертатимуться до народних методів. Відвідуваність поліклінік упаде, смертність збільшиться.

Як інформує прес-служба КПУ, народний обранець закликає владу подивитися на досвід Росії, яка давно прийшла до страхової медицини, зрозуміла свою помилку й тепер повертається до забезпечення людей загальнодоступним і безплатним лікуванням. «І це єдино вірний шлях, — упевнена І. Спіріна. — Охороною здоров'я має опікуватися держава. Адже це її майбутнє і майбутнє нації. Саме тому медицина повинна бути доступною і безплатною. А щоб добитися цього, потрібно збільшити фінансування системи охорони здоров'я».

ФОТОФАКТ

Єпископ Вишгородський намісник Свято-Михайлівського монастиря Агапіт та генеральний директор Національної парламентської бібліотеки України Тамара Вилегжаніна під час урочистого відкриття в арт-галереї Національної парламентської бібліотеки України фотовиставки «Обитель Архангела Михаїла», присвяченої 1025-річчю хрещення Київської Русі та 900-річчю освячення Михайлівського Золотоверхого собору.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

ОФІЦІЙНО

Закон України

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України у зв'язку із запровадженням державної реєстрації речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень

Верховна Рада України **постановляє:**

І. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У Земельному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 3-4, ст. 27):

1) в абзаці другому частини другої статті 100 слова «Договір про встановлення земельного сервітуту» замінити словами «Земельний сервітут»;

2) частину четверту статті 132 виключити;

3) у другому реченні частини другої статті 142 слова «та державній реєстрації» виключити.

2. У Сімейному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 21-22, ст. 135):

1) абзац другий частини першої статті 89 викласти в такій редакції:

«Договір, за яким передається у власність нерухоме майно, має бути нотаріально посвідчений. Право власності на нерухоме майно, що передається за таким договором, виникає з моменту державної реєстрації цього права відповідно до закону»;

2) абзац другий частини першої статті 190 викласти в такій редакції:

«Такий договір нотаріально посвідчується. Право власності на нерухоме майно за таким договором виникає з моменту державної реєстрації цього права відповідно до закону».

3. У Цивільному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., №№ 40-44, ст. 356):

1) в абзаці другому частини другої статті 402 слова «Договір про встановлення земельного сервітуту» замінити словами «Земельний сервітут»;

2) частину третю статті 811 виключити;

3) статтю 1299 виключити.

4. Підпункт 2 пункту «б» частини першої статті 33 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 24, ст. 170; 2003 р., № 4, ст. 31, № 45, ст. 360; 2004 р., № 15, ст. 228; 2010 р., № 10, ст. 107; із змінами, внесеними Законом України від 2 жовтня 2012 року № 5406-VI) виключити.

5. У Законі України «Про іпотеку» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 38, ст. 313; 2006 р., № 13, ст. 110, № 16, ст. 134; 2009 р., № 19, ст. 257, № 38, ст. 535; 2013 р., № 23, ст. 224):

1) у статті 3:

частину другу викласти в такій редакції:

«Взаємні права і обов'язки іпотекодавця та іпотекодержателя виникають з моменту державної реєстрації іпотеки відповідно до закону»;

у частині третій слова «нерухомість, будівництво якої не завершено» замінити словами «об'єкт незавершеного будівництва», а слова «цю нерухомість» - словами «цей об'єкт»;

у першому реченні частини шостої слова «не зареєстровані у встановленому законом порядку або» виключити;

2) статтю 4 викласти в такій редакції:

«Стаття 4. Державна реєстрація іпотеки

Обтяження нерухомого майна іпотекою підлягає державній реєстрації відповідно до закону. Державна реєстрація застави повітряних та морських суден, суден внутрішнього плавання, космічних об'єктів проводиться у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України»;

3) у другому реченні частини четвертої статті 20 слова «внесенню до відповідного державного реєстру за місцем державної реєстрації іпотеки у встановленому законодавством порядку» замінити словами «державній реєстрації у порядку, встановленому законодавством про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень»;

4) частину першу статті 26 викласти в такій редакції:

«Передача заставної шляхом вчинення індосаменту надає індосату всі права іпотекодержателя за іпотечним договором та основним зобов'язанням. Індосат набуває прав іпотекодержателя з моменту державної реєстрації відомостей про передачу заставної в установленому законом порядку».

6. У Законі України «Про фінансово-кредитні механізми і управління майном при будівництві житла та операціях з нерухомістю» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 52, ст. 377; 2009 р., № 17, ст. 236):

1) у статті 19:

у частині першій слова «отримані від органів, що здійснюють реєстрацію права власності на нерухоме майно» виключити;

у першому реченні частини п'ятої слова «подальшого оформлення» замінити словами «подальшої державної реєстрації за довірителем»;

в абзаці першому частини шостої слова «оформлення правовстановлюючих документів» замінити словами «проведення державної реєстрації права власності на закріплений за довірителем об'єкт інвестування»;

у частині одинадцятій:

у першому реченні слово «Оформлення» замінити словами «Державна реєстрація»;

у другому реченні слова «Органи місцевого самоврядування оформлюють право» замінити словами «Органи, що здійснюють державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно, проводять державну реєстрацію права», а слова «органи місцевого самоврядування» - словами «такі органи»;

у частинах дванадцятій та чотирнадцятій слова «Оформлення» та «оформлення» замінити відповідно словами «Державна реєстрація» та «державної реєстрації»;

2) друге речення статті 35 виключити.

7. Третє речення частини другої статті 19 Закону України «Про забезпечення вимог кредиторів та реєстрацію обтяжень» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 11, ст. 140) викласти в такій редакції: «Таке обтяження нерухомого майна виникає з моменту його державної реєстрації в Державному реєстрі речових прав на нерухоме майно».

8. Частину другу статті 19^1 Закону України «Про кооперацію» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 5, ст. 35; 2009 р., № 43, ст. 639) доповнити реченням такого змісту: «Право власності на таке майно у члена кооперативу виникає з моменту державної реєстрації цього права відповідно до закону».

9. У Законі України «Про відчуження земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, які перебувають у приватній власності, для суспільних потреб чи з мотивів суспільної необхідності» (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., № 1, ст. 2):

1) у першому реченні частини першої статті 12 слова «та державній реєстрації» виключити;

2) у частині першій статті 13 слова «з дня отримання інформації (письмового повідомлення) про викуп до дня нотаріального посвідчення договору купівлі-продажу (іншого правочину, що передбачає передачу права власності) та його державної реєстрації» замінити словами «до переходу права власності на таку земельну ділянку, інші об'єкти нерухомого майна, що на ній розміщені, до держави чи територіальної громади».

ІІ. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ,
4 липня 2013 року.
№ 402-VII.

Закон України

Про внесення змін до Податкового кодексу України та інших законів України щодо об'єктів нерухомості

Верховна Рада України **постановляє:**

І. Внести до Податкового кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., №№ 13-17, ст. 112) такі зміни:

1. У пункті 57.1 статті 57:

після абзацу четвертого доповнити двома новими абзацами такого змісту:

«На суму сплачених авансових внесків з податку на прибуток при виплаті дивідендів відповідно до пункту 153.3 статті 153 цього Кодексу (в тому числі за наслідками попередніх звітних (податкових) періодів) зменшується сума авансових внесків з податку на прибуток, визначених цим пунктом.

Якщо сума авансових внесків з податку на прибуток, сплачена при виплаті дивідендів відповідно до пункту 153.3 статті 153 цього Кодексу, перевищує суму авансових внесків з податку на прибуток, визначених цим пунктом, сума перевищення зараховується у зменшення авансових внесків, визначених цим пунктом, у наступних звітних місяцях до повного її погашення».

У зв'язку з цим абзаци п'ятий - одинадцятий вважати абзацами сьомим - тринадцятим;

абзац дванадцятий викласти в такій редакції:

«При цьому дванадцятимісячний період для сплати авансових внесків визначається починаючи з березня поточного звітного (податкового) року по лютий наступного звітного (податкового) року включно»;

доповнити абзацом чотирнадцятим такого змісту:

«Податкова декларація та розрахунок щомісячних авансових внесків за базовий звітний (податковий) рік подаються протягом 60 календарних днів, що настають за останнім календарним днем звітного (податкового) року».

2. Друге речення пункту 152.9 статті 152 доповнити словами «або календарний рік у разі сплати щомісячних авансових внесків, у порядку, визначеному пунктом 57.1 статті 57 цього Кодексу».

3. У підпункті 213.2.4 пункту 213.2 статті 213 слова «видала ордерний або борговий цінний папір, з видачі та погашення цих цінних паперів» замінити словами «видала або урахувала ордерний або борговий цінний папір з видачі, урахування та погашення цінних паперів».

4. У статті 265:

1) у пункті 265.2:

підпункт 265.2.1 доповнити словами «в тому числі його частка»;

у підпункті 265.2.2:

підпункт «б» доповнити словами «в тому числі їх частки»;

підпункт «ґ» викласти в такій редакції:

«ґ) об'єкти житлової нерухомості, в тому числі їх частки, що належать фізичним особам, які відповідно до закону мають статус багатодітних або прийомних, або малозабезпечених сімей, опікунів, піклувальників дітей, але не більше одного такого об'єкта на сім'ю, опікуна, піклувальника»;

доповнити підпунктом «е» такого змісту:

«е) об'єкти житлової нерухомості, в тому числі їх частки, що належать дітям-сиротам, дітям, позбавленим батьківського піклування, та особам з їх числа, визнаним такими відповідно до закону, дітям-інвалідам, які виховуються одинокими матерями (батьками), але не більше одного такого об'єкта на дитину»;

2) у пункті 265.3:

підпункт 265.3.1 доповнити словами «в тому числі його часток»;

у підпункті 265.3.2 після слова «нерухомості» доповнити словами «в тому числі їх часток»;

Урядовий контактний центр працюватиме цілодобово

Сучасною європейською практикою забезпечення зворотного зв'язку між владою та суспільством є «гарячі лінії». До кожного громадянина має бути адресний і професійний підхід. Про це заявив віце-прем'єр-міністр Олександр Вілкул під час наради в Урядовому контактному центрі.

З цього року оформити звернення на Урядовий контактний центр (УКЦ) можна не тільки по телефону, а й через Інтернет. У 2014 році УКЦ працюватиме цілодобово та запровадить низку нових сервісів. Насамперед це стосується консультацій щодо отримання адмінпослуг (оформлення субсидій, матеріальної допомоги при народженні дитини, реєстрації підприємницької діяльності тощо) через центри надання адмінпослуг або через відділення «Укрпошти».

Олександр Вілкул поспілкувався з операторами та особисто прийняв кілька дзвінків. Одне з питань, що турбували громадян, **як повідомляє прес-служба віце-прем'єра**, — це можливості підвищення тарифів на комунальні послуги. «Тарифи на комунальні послуги мають бути стабільними. Місцеві ради, які допустили підвищення тарифів, мають ще раз перевірити їх обґрунтованість та привести у відповідність з економічно доцільними. Це питання перебуває на особливому контролі уряду», — сказав віце-прем'єр-міністр, відповідаючи на дзвінок, наголосивши, що всі тарифи, які були підвищені з порушенням вимог законодавства, мають бути скасовані.

ДОВІДКОВО

Номер телефону урядової «гарячої лінії»: 0-800-507-309 (дзвінки зі стаціонарних телефонів у межах України безплатні). Урядова телефонна «гаряча лінія» працює з понеділка по п'ятницю з 8-ї до 21-ї години, в суботу — з 8-ї до 19-ї години. Святкові дні та неділя — вихідні. Термін розгляду звернень триває від 5 до 15 днів.

Ушанували пам'ять доньки Прометея

У Києві громадськість вшанувала пам'ять видатної письменниці Лесі Українки (Лариси Косач) у зв'язку зі 100-річчям від дня її смерті. У заходах взяв участь і голова парламентського Комітету з питань свободи слова та інформації Микола Томенко (на знімку).

Хор «Гомін» під керівництвом Леопольда Ященка виконав пісні на слова Лесі Українки, а акторки прочитали її вірші. Також до присутніх звернулися Герої України письменники Дмитро Павличко та Іван Драч.

«Відповідно до соціологічних опитувань, українці вважають Лесю Українку жінкою номер один. Такою, що найбільше зробила для України та культури нашого народу. Тому влада, як і суспільство, повинні на відповідному рівні ставитися до неї. На жаль, ми сьогодні не бачимо розуміння влади важливості пошанування письменниці та її творчості», — переконаний Микола Томенко.

Микола Томенко, **як повідомляє його прес-служба**, разом із громадським діячем Миколою Даневичем долучилися до того, що площа перед пам'ятником Лесі Українці у Києві була звільнена від незаконного ринку.

Лідер симпатій абітурієнтів — університет імені Шевченка

Днями завершився місячний термін подачі заяв на вступ до ВНЗ. Загалом 703 800 абітурієнтів подали 2 200 100 заяв. Найпопулярнішим серед вступників виявився Київський національний університет імені Тараса Шевченка. Цьогоріч, за словами ректора Леоніда Губерського, вуз побив власний рекорд, отримавши 51 894 заяви.

Середній конкурс на бюджетне місце тут — 17,5 особи, а на найпрестижніші напрямки (нинішнього року це туризм — на географічному факультеті) понад 90 претендентів на один студентський квиток! Вражають висотою і прохідні бали на деякі спеціальності, приміром, на «програмну інженерію» (факультет кібернетики) — не менше 804,1 бала. При тому, що 800 балів — максимум, який можна набрати під час складання ЗНО, плюс «червоний» атестат. Це означає, що в прохідній частині списку абітурієнти, які є не просто відмінниками, а ще й переможцями олімпіад.

Крім того, до п'ятірки лідерів за кількістю отриманих документів на вступ увійшли Національний технічний університет України «Київський політехнічний інститут» — 46 741 заява, Львівський національний університет імені Івана Франка — 46 212 заяв, Національний університет «Львівська політехніка» — 44 036, Національний авіаційний університет — 43 749 заяв.

Тетяна ПАСОВА.
Фото Андрія ЄЛОВІКОВА.

СИТУАЦІЯ

А з громадою вже давно не радяться...

Очільники та посадовці Кам'янця–Подільського цілеспрямовано та свідомо підсаджують місто на «кредитну голку»

Йдеться, передусім, про кредити від Світового банку, за кошти якого можновладці нібито планують вивести комунальну сферу міста з кризи. Нічого не маючи проти такого поважного кредитора, варто замислитися: чим віддаватимемо позики? Ще з першою не розрахувалися, а вже знову штовхають громаду до кредитної ями, з якої, маючи дірку в бюджеті міста в 90 мільйонів гривень, вибратися практично неможливо. Узимку 2011 року місцева преса співала дифірамби чиновникам, які зуміли організувати кредит для порятунку міського водогону. Йшлося про позику в 4,8 мільйона доларів (32,6 мільйона гривень) на 17 років за відсотковою ставкою 0,5 річних. Здавалося б, чудові умови, але хто повертатиме ці гроші? У комунальні тарифи ввели «інвестиційну складову», переклавши повернення позики на плечі кожного кам'янчанина. Ще не віддавши попередній борг, міська влада Кам'янця-Подільського за два роки до завершення своєї каденції знову всерйоз завела розмови про нову кредитну позику від Світового банку. Та попередній кредит, розрахований на 17 років, лише «квіточки» порівняно з тими «ягідками», які чекають на громаду з новим фінансовим зобов'язанням.

Обговорення нового кредиту активно лобіюється. Інтерес чиновників до цих мільйонів мав би викликати реальне занепокоєння в місті. Однак із громадою в Кам'янці вже давно не радяться...

ЗАКІНЧЕННЯ НА 11-Й СТОР.

ОФІЦІЙНО

у підпункті 265.3.3 після слова «нерухомості» доповнити словами «в тому числі їх часток», а слова «площі об'єкта» замінити словами «площі кожного окремого об'єкта»;

у підпункті 265.3.4 слова «податку кількох об'єктів оподаткування база оподаткування обчислюється окремо за кожним з таких об'єктів» замінити словами «податку - фізичної особи більше одного об'єкта оподаткування, в тому числі різних видів (квартир, житлових будинків або квартир і житлових будинків), база оподаткування обчислюється виходячи з сумарної житлової площі таких об'єктів з урахуванням норм підпункту 265.4.1 пункту 265.4 цієї статті»;

3) у пункті 265.4:

у підпункті 265.4.1:

в абзаці першому слова «об'єкта житлової нерухомості, що перебуває» замінити словами «об'єкта/об'єктів житлової нерухомості, в тому числі їх часток, що перебувають»;

у підпункті «а» слово «квартири» замінити словами «квартири/квартир незалежно від їх кількості»;

у підпункті «б» слово «будинку» замінити словами «будинку/будинків незалежно від їх кількості»;

після абзацу третього доповнити новим абзацом такого змісту:

«в) для різних видів об'єктів житлової нерухомості, в тому числі їх часток (у разі одночасного перебування у власності платника податку квартири/квартир та житлового будинку/будинків, у тому числі їх часток), - на 370 кв. метрів».

У зв'язку з цим абзац четвертий вважати абзацом п'ятим;

абзац п'ятий викласти в такій редакції:

«Таке зменшення надається один раз за кожний базовий податковий (звітний) період (рік)»;

доповнити абзацом шостим такого змісту:

«Пільги із сплати податку не надаються на об'єкти оподаткування, що використовуються їх власниками з метою одержання доходів (здаються в оренду, лізинг, використовуються у підприємницькій діяльності)»;

доповнити підпунктом 265.4.2 такого змісту:

«265.4.2. Міські, селищні та сільські ради можуть встановлювати додаткові пільги з податку, що сплачується на відповідній території з об'єктів житлової нерухомості, що перебувають у власності релігійних організацій України, статути (положення) яких зареєстровані у встановленому законом порядку, та використовуються для забезпечення діяльності, передбаченої такими статутами (положеннями).

Органи місцевого самоврядування до 1 лютого поточного року подають до відповідного контролюючого органу за місцезнаходженням об'єкта житлової нерухомості відомості стосовно пільг, наданих ними відповідно до абзацу першого цього підпункту»;

4) у пункті 265.5:

підпункт 265.5.1 викласти у такій редакції:

«265.5.1. Ставки податку встановлюються за рішенням сільської, селищної або міської ради у відсотках до розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року, за 1 кв. метр бази оподаткування»;

доповнити підпунктами 265.5.2 і 265.5.3 такого змісту:

«265.5.2. Ставки податку для фізичних осіб встановлюються в таких розмірах:

а) не більше 1 відсотка - для квартири/квартир, житлова площа яких не перевищує 240 кв. метрів, або житлового будинку/будинків, житлова площа яких не перевищує 500 кв. метрів;

б) 2,7 відсотка - для квартири/квартир, житлова площа яких перевищує 240 кв. метрів, або житлового будинку/будинків, житлова площа яких перевищує 500 кв. метрів;

в) 1 відсоток - для різних видів об'єктів житлової нерухомості, що перебувають у власності одного платника податку, сумарна житлова площа яких не перевищує 740 кв. метрів;

г) 2,7 відсотка - для різних видів об'єктів житлової нерухомості, що перебувають у власності одного платника податку, сумарна житлова площа яких перевищує 740 кв. метрів.

265.5.3. Ставки податку для юридичних осіб встановлюються в таких розмірах:

а) 1 відсоток - для квартир, житлова площа яких не перевищує 240 кв. метрів, та житлових будинків, житлова площа яких не перевищує 500 кв. метрів;

б) 2,7 відсотка - для квартир, житлова площа яких перевищує 240 кв. метрів, та житлових будинків, житлова площа яких перевищує 500 кв. метрів»;

5) у пункті 265.7:

підпункт 265.7.1 викласти в такій редакції:

«265.7.1. Обчислення суми податку з об'єкта/об'єктів оподаткування, які перебувають у власності фізичних осіб, здійснюється контролюючим органом за місцем податкової адреси (місцем реєстрації) власника житлової нерухомості у такому порядку:

а) за наявності у власності платника податку одного об'єкта житлової нерухомості, в тому числі його частки, податок обчислюється виходячи із бази оподаткування, зменшеної відповідно до підпунктів «а» або «б» підпункту 265.4.1 пункту 265.4 цієї статті, та відповідної ставки податку;

б) за наявності у власності платника податку більше одного об'єкта житлової нерухомості одного виду, в тому числі їх часток, податок обчислюється виходячи із сумарної житлової площі таких об'єктів, зменшеної відповідно до підпунктів «а» або «б» підпункту 265.4.1 пункту 265.4 цієї статті, та відповідної ставки податку;

в) за наявності у власності платника податку об'єктів житлової нерухомості різних видів, у тому числі їх часток, податок обчислюється виходячи із сумарної житлової площі таких об'єктів, зменшеної відповідно до підпункту «в» підпункту 265.4.1 пункту 265.4 цієї статті, та відповідної ставки податку;

г) сума податку, обчислена з урахуванням підпунктів 2 і 3 цього підпункту, розподіляється контролюючим органом пропорційно до питомої ваги житлової площі кожного з об'єктів житлової нерухомості»;

у підпункті 265.7.2:

абзац перший викласти в такій редакції:

«265.7.2. Податкове/податкові повідомлення-рішення про сплату суми/сум податку, обчисленого згідно з підпунктом 265.7.1 пункту 265.7 цієї статті, та відповідні платіжні реквізити, зокрема, органів місцевого самоврядування за місцезнаходженням кожного з об'єктів житлової нерухомості, надсилаються (вручаються) платнику податку контролюючим органом за місцем його податкової адреси (місцем реєстрації) до 1 липня року, що настає за базовим податковим (звітним) періодом (роком)»;

доповнити абзацами третім та четвертим такого змісту:

«Контролюючі органи за місцем проживання (реєстрації) платників податку в десятиденний строк інформують відповідні контролюючі органи за місцезнаходженням об'єктів житлової нерухомості про надіслані (вручені) платнику податку податкові повідомлення-рішення про сплату податку у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику.

Нарахування податку та надсилання (вручення) податкових повідомлень-рішень про сплату податку фізичним особам - нерезидентам здійснюють контролюючі органи за місцезнаходженням об'єктів житлової нерухомості, що перебувають у власності таких нерезидентів»;

підпункт 265.7.3 викласти в такій редакції:

«265.7.3. Платники податку мають право звернутися з письмовою заявою до контролюючого органу за місцем проживання (реєстрації) для проведення звірки даних щодо:

об'єктів житлової нерухомості, в тому числі їх часток, що перебувають у власності платника податку;

розміру житлової площі об'єктів житлової нерухомості, що перебувають у власності платника податку;

права на користування пільгою із сплати податку;

розміру ставки податку;

нарахованої суми податку.

У разі виявлення розбіжностей між даними контролюючих органів та даними, підтвердженими платником податку на підставі оригіналів відповідних документів, зокрема документів на право власності, контролюючий орган за місцем проживання (реєстрації) платника податку проводить перерахунок суми податку і надсилає (вручає) йому нове податкове повідомлення-рішення»;

в абзаці першому підпункту 265.7.5 слова і цифру «до 1 лютого» замінити словами і цифрами «до 20 лютого»;

підпункт 265.7.6 виключити;

6) підпункт 265.9.1 пункту 265.9 доповнити абзацом другим такого змісту:

«Фізичні особи можуть сплачувати податок у сільській та селищній місцевості через каси сільських (селищних) рад за квитанцією про прийняття податків і зборів».

5. Підрозділ 10 розділу XX «Перехідні положення» доповнити пунктом 18 такого змісту:

«18. З метою формування реєстру платників податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, та забезпечення взяття відповідними контролюючими органами на облік таких платників податку установити, що у першому базовому податковому (звітному) періоді (2013 рік) стаття 265 цього Кодексу для фізичних осіб застосовується з урахуванням таких особливостей:

1) відповідні контролюючі органи до 1 липня 2013 року з урахуванням норм статті 42 цього Кодексу надсилають власникам житлової нерухомості повідомлення за місцем їх проживання (реєстрації) про звірку кількості об'єктів житлової нерухомості, що перебувають у їх власності, та розмірів житлової площі таких об'єктів;

2) власники об'єктів житлової нерухомості на підставі оригіналів документів про право власності на об'єкти житлової нерухомості та про житлову площу таких об'єктів можуть здійснювати таку звірку до 31 грудня 2013 року (включно);

3) контролюючі органи за місцем проживання (реєстрації) платників податку в десятиденний строк після закінчення звірки надають відповідним контролюючим органам за місцезнаходженням об'єктів житлової нерухомості інформацію у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику;

4) у 2013 році контролюючі органи не нараховують податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, фізичним особам - платникам податку, і цей податок фізичними особами не сплачується».

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. У розділі «Орган управління Мінвуглепром» переліку об'єктів права державної власності, що не підлягають приватизації, але можуть бути корпоратизовані, затвердженого Законом України «Про перелік об'єктів права державної власності, що не підлягають приватизації» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 37, ст. 332 із наступними змінами), виключити таку позицію:

«05400632 Державне відкрите акціонерне товариство «Дондіпрошахт» 340035, м. Донецьк, вул. Артема, 125».

Президент України В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ,
4 липня 2013 року.
№ 403-VII.

Закон України
Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо удосконалення системи захисту персональних даних

Верховна Рада України **постановляє:**

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У Кодексі України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради УРСР, 1984 р., додаток до № 51, ст. 1122):

1) у статті 188^{19}:

у назві слова «Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини» виключити;

абзац перший викласти в такій редакції:

«Невиконання законних вимог Рахункової палати або створення перешкод у її роботі, або надання їй завідомо неправдивої інформації, а так само недодержання встановлених законодавством строків надання інформації народному депутату України, Рахунковій палаті»;

2) текст статті 188^{39} викласти в такій редакції:

«Неповідомлення або несвоєчасне повідомлення Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини про обробку персональних даних або про зміну відомостей, які підлягають повідомленню згідно із законом, повідомлення неповних чи недостовірних відомостей-

тягнуть за собою накладення штрафу на громадян від ста до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян і на посадових осіб, громадян - суб'єктів підприємницької діяльності - від двохсот до чотирьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Невиконання законних вимог (приписів) Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини або визначених ним посадових осіб секретаріату Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини щодо запобігання або усунення порушень законодавства про захист персональних даних -

тягнуть за собою накладення штрафу на громадян від двохсот до трьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян і на посадових осіб, громадян - суб'єктів підприємницької діяльності - від трьохсот до однієї тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Повторне протягом року вчинення порушення з числа передбачених частинами першою або другою цієї статті, за яке особу вже було піддано адміністративному стягненню, -

тягне за собою накладення штрафу на громадян від трьохсот до п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян і на посадових осіб, громадян - суб'єктів підприємницької діяльності - від п'ятисот до двох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Недодержання встановленого законодавством про захист персональних даних порядку захисту персональних даних, що призвело до незаконного доступу до них або порушення прав суб'єкта персональних даних,-

тягне за собою накладення штрафу на громадян від ста до п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян і на посадових осіб, громадян - суб'єктів підприємницької діяльності - від трьохсот до однієї тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Повторне протягом року вчинення порушення, передбаченого частиною четвертою цієї статті, за яке особу вже було піддано адміністративному стягненню,-

тягне за собою накладення штрафу від однієї тисячі до двох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян»;

3) у статті 188^{40}:

у назві слова «посадових осіб спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади з питань захисту персональних даних» замінити словами «Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини»;

абзац перший викласти в такій редакції:

«Невиконання законних вимог Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини або представників Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини»;

4) у пункті 1 частини першої статті 255:

в абзаці «секретаріату Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини (стаття 188^{19})» слово і цифри «(стаття 188^{19})» замінити словом і цифрами «(статті 188^{39}, 188^{40})»;

абзац «спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади з питань захисту персональних даних (статті 188^{39}, 188^{40})» виключити.

2. У Законі України «Про захист персональних даних» (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., № 34, ст. 481; 2012 р., № 50, ст. 564; із змінами, внесеними Законом України від 20 листопада 2012 року № 5491-VI):

1) частини третю та четверту статті 1 виключити;

2) у статті 2:

абзац третій викласти в такій редакції:

«володілець персональних даних - фізична або юридична особа, яка визначає мету обробки персональних даних, встановлює склад цих даних та процедури їх обробки, якщо інше не визначено законом»;

абзац п'ятий виключити;

абзаци дванадцятий та тринадцятий викласти в такій редакції:

«суб'єкт персональних даних - фізична особа, персональні дані якої обробляються;

третя особа - будь-яка особа, за винятком суб'єкта персональних даних, володільця чи розпорядника персональних даних та Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, якій володільцем чи розпорядником персональних даних здійснюється передача персональних даних»;

3) абзац шостий частини першої статті 4 викласти в такій редакції:

«Уповноважений Верховної Ради України з прав людини (далі - Уповноважений)»;

4) у статті 6:

абзац третій частини першої викласти в такій редакції:

«У разі зміни визначеної мети обробки персональних даних на нову мету, яка є несумісною з попередньою, для подальшої обробки даних володілець персональних даних повинен отримати згоду суб'єкта персональних даних на обробку його даних відповідно до зміненої мети, якщо інше не передбачено законом»;

частину восьму викласти в такій редакції:

«8. Персональні дані обробляються у формі, що допускає ідентифікацію фізичної особи, якої вони стосуються, не довше, ніж це необхідно для законних цілей, у яких вони збиралися або надалі оброблялися.

Подальша обробка персональних даних в історичних, статистичних чи наукових цілях може здійснюватися за умови забезпечення їх належного захисту»;

частину дев'яту виключити;

частину десяту викласти в такій редакції:

«10. Типовий порядок обробки персональних даних визначається уповноваженим органом з питань захисту персональних даних»;

5) у статті 7:

частину першу викласти в такій редакції:

«1. Забороняється обробка персональних даних про расове або етнічне походження, політичні, релігійні або світоглядні переконання, членство в політичних партіях та професійних спілках, засудження до кримінального покарання, а також даних, що стосуються здоров'я, статевого життя, біометричних або генетичних даних»;

у частині другій:

пункт 7 викласти в такій редакції:

«7) стосується вироків суду, виконання завдань оперативно-розшукової чи контррозвідувальної діяльності, боротьби з тероризмом та здійснюється державним органом в межах його повноважень, визначених законом»;

пункт 8 після слів «які були» доповнити словом «явно»;

6) у статті 8:

у частині другій:

пункт 1 викласти в такій редакції:

«1) знати про джерела збирання, місцезнаходження своїх персональних даних, мету їх обробки, місцезнаходження або місце проживання (перебування) володільця чи розпорядника персональних даних або дати відповідне доручення щодо отримання цієї інформації уповноваженим ним особам, крім випадків, встановлених законом»;

пункт 4 викласти в такій редакції:

«4) отримувати не пізніш як за тридцять календарних днів з дня надходження запиту, крім випадків, передбачених законом, відповідь про те, чи обробляються його персональні дані, а також отримувати зміст таких персональних даних»;

у пункті 8 слова «органів державної влади та посадових осіб, до повноважень яких належить забезпечення персональних даних» замінити словом «Уповноважений»;

частину третю виключити;

7) статтю 9 викласти в такій редакції:

«Стаття 9. Повідомлення про обробку персональних даних

1. Володілець персональних даних повідомляє Уповноваженого про обробку персональних даних, яка становить особливий ризик для прав і свобод суб'єктів персональних даних, упродовж тридцяти робочих днів з дня початку такої обробки.

Види обробки персональних даних, яка становить особливий ризик для прав і свобод суб'єктів персональних даних, та категорії суб'єктів, на яких поширюється вимога щодо повідомлення, визначаються Уповноваженим.

2. Повідомлення про обробку персональних даних подається за формою та в порядку, визначеними Уповноваженим.

3. Володілець персональних даних зобов'язаний повідомляти Уповноваженого про кожну зміну відомостей, що підлягають повідомленню, упродовж десяти робочих днів з дня настання такої зміни.

4. Інформація, що повідомляється відповідно до цієї статті, підлягає оприлюдненню на офіційному веб-сайті Уповноваженого в порядку, визначеному Уповноваженим»;

8) у частині першій статті 11:

після пункту 4 доповнити новим пунктом такого змісту:

«5) необхідність виконання обов'язку володільця персональних даних, який передбачений законом».

У зв'язку з цим пункт 5 вважати пунктом 6;

пункт 6 викласти в такій редакції:

«6) необхідність захисту законних інтересів володільця персональних даних або третьої особи, якій передаються персональні дані, крім випадків, коли потреби захисту основоположних прав і свобод суб'єкта персональних даних у зв'язку з обробкою його даних переважають такі інтереси»;

9) частину другу статті 12 викласти в такій редакції:

«2. Суб'єкт персональних даних повідомляється про володільця персональних даних, склад та зміст зібраних персональних даних, свої права, визначені цим Законом, мету збору персональних даних та осіб, яким передаються його персональні дані:

в момент збору персональних даних, якщо персональні дані збираються у суб'єкта персональних даних;

в інших випадках протягом тридцяти робочих днів з дня збору персональних даних»;

10) у статті 15:

у частині другій:

абзац перший після слів «дані підлягають» доповнити словами «видаленню або»;

підпункт 3 викласти в такій редакції:

«3) видання відповідного припису Уповноваженого або визначених ним посадових осіб секретаріату Уповноваженого»;

доповнити підпунктом 4 такого змісту:

«4) набрання законної сили рішенням суду щодо видалення або знищення персональних даних»;

частину третю після слова «підлягають» доповнити словами «видаленню або»;

частину четверту після слів «боротьби з тероризмом» доповнити словами «видаляються або»;

11) частину першу статті 18 після слів «може бути оскаржено до» доповнити словами «Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини або»;

12) у статті 20:

у частині першій слово «баз» виключити;

частину другу викласти в такій редакції:

«2. Володільці чи розпорядники персональних даних зобов'язані вносити зміни до персональних даних також за зверненням інших суб'єктів відносин, пов'язаних із персональними даними, якщо на це є згода суб'єкта персональних даних чи відповідна зміна здійснюється згідно з приписом Уповноваженого або визначених ним посадових осіб секретаріату Уповноваженого чи за рішенням суду, що набрало законної сили»;

13) частину третю статті 21 після слів «Про зміну» доповнити словом «видалення»;

14) текст статті 22 викласти в такій редакції:

«1. Контроль за додержанням законодавства про захист персональних даних у межах повноважень, передбачених законом, здійснюють такі органи:

1) Уповноважений;

2) суди»;

15) статті 23-25 викласти в такій редакції:

«Стаття 23. Повноваження Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини у сфері захисту персональних даних

1. Уповноважений має такі повноваження у сфері захисту персональних даних:

1) отримувати пропозиції, скарги та інші звернення фізичних і юридичних осіб з питань захисту персональних даних та приймати рішення за результатами їх розгляду;

2) проводити на підставі звернень або за власною ініціативою виїзні та безвиїзні, планові, позапланові перевірки володільців або розпорядників персональних даних в порядку, визначеному Уповноваженим, із забезпеченням відповідно до закону доступу до приміщень, де здійснюється обробка персональних даних;

3) отримувати на свою вимогу та мати доступ до будь-якої інформації (документів) володільців або розпорядників персональних даних, які необхідні для здійснення контролю за забезпеченням захисту персональних даних, у тому числі доступ до персональних даних, відповідних баз даних чи картотек, інформації з обмеженим доступом;

4) затверджувати нормативно-правові акти у сфері захисту персональних даних у випадках, передбачених цим Законом;

5) за підсумками перевірки, розгляду звернення видавати обов'язкові для виконання вимоги (приписи) про запобігання або усунення порушень законодавства про захист персональних даних, у тому числі щодо зміни, видалення або знищення персональних даних, забезпечення доступу до них, надання чи заборони їх надання третій особі, зупинення або припинення обробки персональних даних;

6) надавати рекомендації щодо практичного застосування законодавства про захист персональних даних, роз'яснювати права і обов'язки відповідних осіб за зверненням суб'єктів персональних даних, володільців або розпорядників персональних даних, структурних підрозділів або відповідальних осіб з організації роботи із захисту персональних даних, інших осіб;

7) взаємодіяти із структурними підрозділами або відповідальними особами, які відповідно до цього Закону організовують роботу, пов'язану із захистом персональних даних при їх обробці; оприлюднювати інформацію про такі структурні підрозділи та відповідальних осіб;

8) звертатися з пропозиціями до Верховної Ради України, Президента України, Кабінету Міністрів України, інших державних органів, органів місцевого самоврядування, їх посадових осіб щодо прийняття або внесення змін до нормативно-правових актів з питань захисту персональних даних;

9) надавати за зверненням професійних, самоврядних та інших громадських об'єднань чи юридичних осіб висновки щодо проектів кодексів поведінки у сфері захисту персональних даних та змін до них;

10) складати протоколи про притягнення до адміністративної відповідальності та направляти їх до суду у випадках, передбачених законом;

11) інформувати про законодавство з питань захисту персональних даних, проблеми його практичного застосування, права і обов'язки суб'єктів відносин, пов'язаних із персональними даними;

12) здійснювати моніторинг нових практик, тенденцій та технологій захисту персональних даних;

13) організовувати та забезпечувати взаємодію з іноземними суб'єктами відносин, пов'язаних із персональними даними, у тому числі у зв'язку з виконанням Конвенції про захист осіб у зв'язку з автоматизованою обробкою персональних даних та Додаткового протоколу до неї, інших міжнародних договорів України у сфері захисту персональних даних;

14) брати участь у роботі міжнародних організацій з питань захисту персональних даних.

2. Уповноважений Верховної Ради України з прав людини включає до своєї щорічної доповіді про стан додержання та захисту прав і свобод людини і громадянина в Україні звіт про стан додержання законодавства у сфері захисту персональних даних.

Стаття 24. Забезпечення захисту персональних даних

1. Володільці, розпорядники персональних даних та треті особи зобов'язані забезпечити захист цих даних від випадкових втрати або знищення, від незаконної обробки, у тому числі незаконного знищення чи доступу до персональних даних.

2. В органах державної влади, органах місцевого самоврядування, а також у володільцях чи розпорядниках персональних даних, що здійснюють обробку персональних даних, яка підлягає повідомленню відповідно до цього Закону, створюється (визначається) структурний підрозділ або відповідальна особа, що організовує роботу, пов'язану із захистом персональних даних при їх обробці.

Інформація про зазначений структурний підрозділ або відповідальну особу повідомляється Уповноваженому Верховної Ради України з прав людини, який забезпечує її оприлюднення.

3. Структурний підрозділ або відповідальна особа, що організовує роботу, пов'язану із захистом персональних даних при їх обробці:

1) інформує та консультує володільця або розпорядника персональних даних з питань додержання законодавства про захист персональних даних;

2) взаємодіє з Уповноваженим Верховної Ради України з прав людини та визначеними ним посадовими особами його секретаріату з питань запобігання та усунення порушень законодавства про захист персональних даних.

4. Фізичні особи - підприємці, у тому числі лікарі, які мають відповідну ліцензію, адвокати, нотаріуси особисто забезпечують захист персональних даних, якими вони володіють, згідно з вимогами закону.

Стаття 25. Обмеження дії цього Закону

1. Обмеження дії статей 6, 7 і 8 цього Закону може здійснюватися у випадках, передбачених законом, наскільки це необхідно у демократичному суспільстві в інтересах національної безпеки, економічного добробуту або захисту прав і свобод суб'єктів персональних даних чи інших осіб.

2. Дозволяється обробка персональних даних без застосування положень цього Закону, якщо така обробка здійснюється:

1) фізичною особою виключно для особистих чи побутових потреб;

2) виключно для журналістських та творчих цілей, за умови забезпечення балансу між правом на повагу до особистого життя та правом на свободу вираження поглядів»;

16) частину другу статті 27 викласти в такій редакції:

«2. Професійні, самоврядні та інші громадські об'єднання чи юридичні особи можуть розробляти кодекси поведінки з метою забезпечення ефективного захисту прав суб'єктів персональних даних, додержання законодавства про захист персональних даних з урахуванням специфіки обробки персональних даних у різних сферах. При розробленні такого кодексу поведінки або внесенні змін до нього відповідне об'єднання чи юридична особа може звернутися за висновком до Уповноваженого».

3. В абзаці дев'ятому статті 1 Закону України «Про ратифікацію Конвенції про захист осіб у зв'язку з автоматизованою обробкою персональних даних та Додаткового протоколу до Конвенції про захист осіб у зв'язку з автоматизованою обробкою персональних даних стосовно органів нагляду та транскордонних потоків даних» (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., № 46, ст. 542) слова «Міністерство юстиції України» замінити словами «Уповноважений Верховної Ради України з прав людини».

II. Прикінцеві та перехідні положення

1. Цей Закон набирає чинності з 1 січня 2014 року.

2. Володільці персональних даних, які на момент набрання чинності цим Законом здійснюють обробку персональних даних, що підлягає повідомленню, подають відповідне повідомлення у встановленому цим Законом порядку упродовж шести місяців з дня набрання чинності цим Законом.

3. Кабінету Міністрів України протягом трьох місяців з дня набрання чинності цим Законом:

1) привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

2) забезпечити перегляд та приведення міністерствами та іншими органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом;

3) забезпечити у встановленому законодавством порядку передачу Уповноваженому Верховної Ради України з прав людини Державного реєстру баз персональних даних та заяв про реєстрацію баз персональних даних, поданих до набрання чинності цим Законом.

4. Кабінету Міністрів України передбачати у проектах законів України про Державний бюджет України на відповідний рік видатки на забезпечення Уповноваженим Верховної Ради України з прав людини контролю у сфері додержання законодавства про захист персональних даних в обсязі, необхідному для належного виконання повноважень, передбачених цим Законом.

5. Уповноваженому Верховної Ради України з прав людини протягом трьох місяців з дня набрання чинності цим Законом прийняти нормативно-правові акти, передбачені цим Законом.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ,
3 липня 2013 року.
№ 383-VII.

Сергій ГРИНЕВЕЦЬКИЙ: «Дунайське питання виходить за межі однієї галузі й одного регіону»

11—13 липня в місті Ульм на Дунаї відбулася Перша конференція парламентаріїв країн Дунайського регіону. В її роботі взяла участь делегація Верховної Ради України. Про підсумки цього заходу наша розмова з керівником делегації народним депутатом України Сергієм ГРИНЕВЕЦЬКИМ (*на знімку*).

— Сергію Рафаїловичу, для початку — про підсумки першої конференції парламентаріїв країн Дунайського регіону: чому вона була присвячена, які питання порушували?

— Конференцію проводили з цілком конкретною метою — сприяти налагодженню співробітництва парламентаріїв країн Дунайського регіону для реалізації Дунайської стратегії Європейського Союзу. У зв'язку з цим хочу нагадати, що стратегію ЄС для цього регіону було схвалено Європейським парламентом у червні 2011 року. Вона є насамперед політичним документом, який містить орієнтири для держав регіону й інституцій Євросоюзу із забезпечення розвитку Придунав'я. Документ цей унікальний за низкою параметрів. По-перше, його реалізація торкнеться не тільки дев'яти дунайських держав — членів ЄС, а й країн-сусідів ЄС: Сербії, Боснії і Герцеговини, Чорногорії, Республіки Молдова, і, звичайно, України. По-друге, це комплексний документ, який охоплює не тільки сферу транспорту, а й питання екології, розвитку культури й туризму, освіти й багато інших.

Для України значення стратегії обумовлене насамперед тим, що в контексті курсу на європейську інтеграцію цей документ відкриває для нас додаткові можливості для входження в спільний європейський простір.

ДОВІДКОВО

Дія Дунайської стратегії ЄС поширюється на чотири регіони України, розташовані у басейні ріки Дунай, — Одеську, Чернівецьку, Закарпатську й Івано-Франківську області.

Крім того, Дунайська стратегія може розглядатися і як інструмент регіонального розвитку.

Під час конференції пролунали дуже цікаві виступи представників Єврокомісії й наших колег. У них порушувалося багато з питань, які турбують і сучасну Україну, а саме: подолання бідності, боротьба з корупцією й організованою злочинністю та інші. Ще раз хочу наголосити, що Дунайська стратегія — комплексний документ і охоплює всі аспекти розвитку цього регіону.

За підсумками конференції було прийнято підсумкову декларацію. До слова, за пропозицією народного депутата Юрія Крука до цього документа було окремим протоколом прийнято доповнення, підтримані Головою Комітету бюджетного контролю Європарламенту паном Міхаелем Тойєром.

Для інформації: друга конференція відбудеться в Будапешті наступного року, а третя — в Україні.

— Ви не раз виступали за необхідність активнішої політики України на Дунаї. Цьому присвячено низку ваших статей і виступів. Проте далеко не завжди позиція України в дунайському питанні була чіткою. Як ви вважаєте, чи допоможе регулярна участь українських парламентаріїв у роботі Дунайської парламентської конференції формуванню цієї позиції?

— Безумовно. Для початку згадаю, що в парламентаріїв досить широкі можливості для участі в реалізації Дунайської стратегії: від парламентського контролю над діяльністю виконавчої влади до безпосередніх законодавчих ініціатив. Крім того, депутати можуть стати такою необхідною сполучною ланкою між експертним співтовариством, що працює у цій сфері, та органами виконавчої влади. У прийнятій підсумковій декларації конференції, зокрема, вказано на необхідності активно залучати населення країн до реалізації стратегії.

На жаль, в Україні поки що справді немає чіткого розуміння політичного й економічного значення Дунаю. Чомусь вважається, що це проблема або вузькорегіональна, що стосується одного чи кількох регіонів, або вузькогалузева, що охоплює роботу портів і судноплавних компаній. Але, на моє глибоке переконання, дунайська проблематика виходить за межі й однієї галузі, і одного регіону.

До речі, приклад такого підходу продемонстрував Євросоюз своєю стратегією, подавши комплексне бачення проблем цілого регіону, у який входять держави з різним рівнем соціально-економічного розвитку, з різною історією, культурою, традиціями. До речі, і відносини між цими країнами також не можна назвати простими. Ідеться не тільки про країни колишньої Югославії. Чимало проблем у відносинах Румунії й Угорщини, Румунії й України, України й Молдови. Але є об'єднавчий стрижень — ріка Дунай, де кожна з країн окремо свої проблеми не розв'яже.

Україна свого часу також спробувала застосувати комплексний підхід. В 2004-му уряд, який тоді очолював Віктор Янукович, затвердив Комплексну програму розвитку Українського Придунав'я до 2010 року. Вона охоплювала всі аспекти — від розвитку транспортної інфраструктури до екології. Однак уже незабаром винятково з політичних мотивів нове «помаранчеве» керівництво перестало фінансувати програму. За цей час Україна стала стрімко втрачати свої позиції на Дунаї. Єдиним позитивним чинником можна вважати поновлення робіт з будівництва каналу Дунай—Чорне море через гирло Бистре.

З участю України в розробці Дунайської стратегії — майже аналогічна історія. Ця участь була багато в чому формальною і декларативною. Робота над стратегією почалася ще в червні 2009 року, а наша країна просто спізнилася. Як результат, сьогодні визначено координаторів усіх програм, але України серед них нема. До того ж, за оцінкою експертів, проекти, запропоновані українською стороною, носили локальний або національний характер і не ґрунтувалися на баченні комплексного характеру проблем, що стоять перед усіма дунайськими країнами. Це сталося почасти й тому, що спочатку до складу міжвідомчої робочої групи ввійшли представники органів влади, а експерти, учені опинилися поза процесом прийняття рішень.

Тому нам треба активно надолужувати згаяне. Наскільки мені відомо, сьогодні експертними організаціями розпочато реалізацію низки проектів, пов'язаних із Дунайською стратегією. Вважаю, що

до їхніх позицій варто було б дослухатися.

— Ви згадали про Комплексну програму розвитку Українського Придунав'я. Справді, у той період це був проривний документ. Але час минув, більшість проблем так і залишилися невирішеними, нагромадилися нові. До того ж у питанні про судноплавний канал Дунай—Чорне море постійно присутній і сильний зовнішній тиск, зокрема, Румунія неодноразово висловлювалася проти цього українського проекту...

— Позиція Румунії справді відома. Відомі й причини, з яких румунська сторона вкрай негативно ставиться до реалізації Україною проекту зі створення глибоководного ходу. Адже український канал підриває румунську монополію на вихід з Дунаю в Чорне море й веде до перерозподілу вантажопотоків. А це вже серйозні фінансові втрати. Я думаю, що Україна повинна адекватно реагувати на заяви румунської сторони. Наприклад, Румунія має намір проводити на Дунаї гідротехнічні роботи, які, за оцінками вчених, можуть негативно вплинути на природний перерозподіл гідрологічного балансу в дельті ріки й призвести до її деградації. Це йде врозріз не тільки з національними інтересами України, а й із цілями й завданнями Дунайської стратегії ЄС.

Однак є й зворотний бік медалі. У нас часто люблять поговорити про «румунську загрозу», але при цьому залишаються байдужими до проблем дунайських регіонів, зокрема, півдня Одеської області. Я вже казав, що Україна спізнилася зі своєю участю в розробці Дунайської стратегії. Як результат, сьогодні Румунія є співкоординатором двох програм — «Розвиток внутрішнього судноплавства» і «Моніторинг екологічних ризиків».

Зрештою, не Бухарест же прийняв рішення припинити фінансування Комплексної програми розвитку Українського Придунав'я, не Румунія заважає нам почати будівництво автотраси Одеса—Рені, яка є життєво необхідною й для регіону, і для країни в цілому. Це все результати нашої власної недалекоглядності.

А її негативні наслідки вже можемо бачити. Дунайські порти переживають глибоку кризу. Відбувається скорочення робочих місць, люди в пошуках роботи виїжджають або в інші міста, або за кордон. Видача румунських паспортів громадянам України, проти чого торік виступило українське МЗС, — не тільки політична проблема, а й економічна. Адже якби в Придунав'ї працювали підприємства, платили зарплату, було вирішено проблеми якісного водопостачання й газифікації, навряд чи в жителів регіону виникло б бажання одержати румунський паспорт, щоб вирушити на заробітки за рубіж.

— Важливе значення для України, як і для всіх дунайських держав, відіграє судноплавство на Дунаї. Більше 20 років тому Радянське Дунайське пароплавство, а згодом — Українське Дунайське пароплавство — займало провідні позиції на ріці. Однак війна в Югославії завдала істотного удару по позиціях дунайського судноплавства. Війна закінчилася, але проблеми залишаються...

— Частка дунайського судноплавства в загальному обсязі перевезень внутрішніми водними шляхами Європи в 2012 р. становила близько 10%, що створює певне уявлення про його значні резерви. Водночас ринок перевезень зазнає постійного тиску різних чинників. Зокрема, серйозного удару по судноплавству завдала світова фінансово-економічна криза.

Крім того, дунайський судноплавний шлях найчастіше не витримує конкуренції із залізничним і автомобільним транспортом. Основною причиною традиційної слабкості дунайського судноплавства є нерозвиненість інфраструктури й нерівномірність розвитку її окремих елементів. Саме цей чинник гальмує впровадження на Дунаї нових, насамперед швидкісних, технологій перевезень, які за часом і вартістю доставки вантажів могли б конкурувати із залізницею й автомагістралями. На Дунаї значна кількість перекатів. І при недостатній кількості опадів, як було, приміром, торік, вузькі ділянки закриваються, що у свою чергу веде до втрати вантажопотоків.

Таким чином, сьогодні на порядку денному стоїть питання модернізації інфраструктури. Дунайська стратегія ставить перед собою масштабні завдання в сфері судноплавства, серед яких — усунення вузьких місць для того, щоб у 2015 р. судна могли здійснювати ефективне плавання протягом усього року, а також розвиток ефективних терміналів у дунайських портах для зв'язку внутрішніх водних шляхів із залізничним і автомобільним транспортом.

Однак ці завдання потребують серйозних фінансових ресурсів, а в технічному плані — ефективних проектних рішень. Фінансові ресурси кожної з національних держав обмежені. Отже, досягти мети можна тільки спільними зусиллями. Про це наша делегація говорила на конференції в Ульмі на Дунаї.

ПЕРСПЕКТИВА

Дунайська стратегія одним із завдань ставить збільшення до 2020 року кількості туристичних поїздок на 50%.

Крім того, нині Україна бере найактивнішу участь у роботі над оновленою Конвенцією про режим судноплавства на Дунаї, у якій обговорює принцип вільного доступу до ринку перевезень, тобто уникнення будь-яких видів дискримінації. ТаІ дата прийняття цього документа і набрання ним чинності не визначені. Водночас у дунайському судноплавстві, як і раніше, є і виникають нові адміністративні бар'єри на шляху доступу до ринку.

Є ще один аспект. За останній час дунайський флот не обновлявся. Цей чинник, а також падіння обсягу перевезень у басейні Дунаю, призводять до того, що висококваліфікований персонал із придунайських країн Східної Європи їде на роботу в західні басейни. Понад те, професія річковика в окремих європейських державах уже не вважається престижною, центри підготовки плавскладу закриваються. А Україна має у своєму розпорядженні потужний потенціал підготовки фахівців і готова брати участь у ринку професійної праці на водному транспорті.

— Та не тільки судноплавство, як ви наголосили, є пріоритетом Дунайської стратегії. Які ще напрями, на ваш погляд, важливі?

— Скажемо інакше. Неважливих напрямів у Дунайській стратегії немає. Взяти хоча б тему енергетики. Останнім часом дедалі більшу увагу приділяємо розвитку альтернативної енергетики або, по-іншому, енергетики з поновлюваних джерел, таких, як енергія сонця чи вітру. Енергетичні проблеми України загальновідомі, а якщо говорити про придунайські області, то тут ситуація вкрай складна.

Наприклад, південь Одеської області не має надійних джерел енергопостачання, залежить від поставок електроенергії з інших держав, зокрема, з Молдавської ГРЕС, розташованої в невизнаній Придністровській республіці. Це неодноразово спричиняло виникнення небезпечних ситуацій, що загрожували відключенням регіону від енергопостачання.

Водночас саме Придунав'я за своїми природними умовами є найперспективнішим для розвитку альтернативної енергетики. Потенціал сонячної енергії тут на другому місці після Криму. Не менше можливостей і для вітрової енергетики. Треба сказати, що за останній час у напрямку розвитку альтернативної енергетики в Одеській області зроблено чимало. До речі, у цій сфері, на мою думку, можлива плідна співпраця з такими дунайськими країнами, як Румунія й Болгарія, де нині реалізуються серйозні проекти.

Особливе значення в контексті Дунайської стратегії для нас має реалізація спільних проектів містобудівного розвитку транскордонних регіонів. Її суть полягає у взаємному узгодженні просторового розвитку прикордонних територій. Вони, як правило, є периферійними й депресивними. Спільне планування дасть можливість уникнути незбалансованого використання територій по обидва боки кордону. Хочу нагадати, що Генеральною схемою забудови України передбачено створення спільних проектів містобудівного розвитку транскордонних регіонів Україна—Румунія, Україна—Молдова, Україна—Угорщина та інших. На конференції я висловив пропозицію про необхідність активізувати роботу в цій сфері.

Звичайно, є серйозний потенціал для розвитку туризму. Так, Дунайська стратегія одним із завдань ставить збільшення до 2020 року кількості туристичних поїздок на 50%. Настільки ж серйозні плани й щодо збільшення обсягів круїзного судноплавства, що має, використовуючи економічну термінологію, синергетичний ефект. Тобто воно стимулює й низку суміжних галузей, таких, як готельне господарство, система громадського харчування, транспорт і так далі.

У стратегії чимало уваги приділяється питанням наукових досліджень і покращення системи освіти. Вважаю, що українські вузи, розташовані в придунайських регіонах, виграють від участі в спільних проектах і програмах.

Розмовляв В'ячеслав ВОРОНКОВ.

АКТУАЛЬНО

Крим може стати міжнародним майданчиком для круїзів

Восени на Чорноморському економічному форумі, який традиційно відбудеться на сонячному півострові, обговорять розвиток круїзного туризму.

Про це заявила народний депутат, член парламентської фракції Партії регіонів, голова постійної делегації Верховної Ради України в Парламентській асамблеї Чорноморського економічного співробітництва (ПАЧЕС) Олена Нетецька.

Пропозиція про створення в Криму майданчика для реалізації такого проекту, як повідомляє прес-служба Партії регіонів, знайшла великий відгук у закордонних колег на 41-й Генеральній асамблеї ПАЧЕС, що пройшла нещодавно в Софії (Республіка Болгарія). «Сподіваюся, профільні міністерства України й АРК підготують до цього форуму і пропозиції в сфері екології туризму, а народні депутати, у свою чергу, допоможуть просувати ці ідеї на міжпарламентському рівні», — підкреслила Олена Нетецька.

Крім того, Україна виступила з низкою ініціатив, зокрема, щодо міжнародного просування Чорного моря як туристичного макрорегіону, а також створення Муніципальної асамблеї чорноморських міст.

За словами народної обраниці, завдяки статусу країни-координатора робочої групи з туризму Організації чорноморського економічного співробітництва Україна зможе активніше залучати іноземних інвесторів для участі в реалізації національних екологічних проектів у сфері курортів і туризму.

«Українські парламентарії активно лобіюють інтереси вітчизняної курортно-туристичної галузі в ПАЧЕС, — зазначила Олена Нетецька.

ОФІЦІЙНО

У зв'язку з втратою вважати недійсними посвідчення помічників-консультантів:

народного депутата України Зубика В. В.:
Кулакова Валерія Едуардовича (номер посвідчення 417/06);

народного депутата України Лунченка В. В.:
Медвідя Івана Миколайовича (номер посвідчення 131/18),
Севч Оксани Іванівни (номер посвідчення 131/20);

народного депутата України Маркова І. О.:
Орлової Дар'ї Миколаївни (номер посвідчення 356/18);

народного депутата України Сальдо В. В.:
Степаняна Рубена Едуардовича (номер посвідчення 405/10);

народного депутата України Терьохіна С. А.:
Вангородського Ігоря Яковича (номер посвідчення 432/14).

У зв'язку з визнанням у Домбровського О. Г. відсутності статусу та повноважень народного депутата України (постанова Вищого адміністративного суду України від 08.02.2013) вважати недійсними посвідчення помічників-консультантів:
Вишневської Світлани Іванівни (номер посвідчення 236/03),
Гончара Олексія Васильовича (номер посвідчення 236/06),
Козяра Олександра Васильовича (номер посвідчення 236/01),
Кучерявого Івана Тихоновича (номер посвідчення 236/02),
Царенка Максима Володимировича (номер посвідчення 236/04).

У зв'язку з виключенням зі списків вважати недійсними посвідчення помічників-консультантів:

народного депутата України Голуба О. В.:
Корнієнка Віктора Євгеновича (номер посвідчення 179/20);

народного депутата України Пресмана О. С.:
Іоганова Ігоря Юрійовича (номер посвідчення 362/06);

народного депутата України Шипка А. Ф.:
Масяйкіна Германа Івановича (номер посвідчення 260/31).

Управління кадрів.

Колектив Вищого господарського суду України висловлює глибокі співчуття судді Губенко Надії Михайлівні з приводу смерті її батька — **Москаленка Михайла Марковича.**

Основною причиною традиційної слабкості дунайського судноплавства є нерозвиненість інфраструктури й нерівномірність розвитку її окремих елементів

У Криму склали рейтинг «Курортний топ–50». У ньому — п'ять номінацій, кожна з яких складається з 10 об'єктів або подій. Це «Кращі готелі», «Кращі санаторно–курортні заклади», «Кращі об'єкти харчування», «Кращі розваги» і «Яскраві події року». Хто гідний бути в топ–50, вирішували самі відпочивальники. Це має стимулювати інших, вважають у Міністерстві курортів АРК, *інформує наш кореспондент Сергій Винник*

На Дніпропетровщині підбили підсумки збору ранніх зернових. За середньої врожайності 29 центнерів з гектара зібрано 2,4 мільйона тонн зерна. За обсягами виробництва продукції регіон вийшов на перше місце в Україні, а середня врожайність по області вдвічі більша, ніж торік, *повідомляє наш кореспондент Володимир Рибальченко*

Кар'єрний старт: заробляти самостійно безпечніше за правилами

На одному з підприємств Коломиї (Прикарпаття) два місяці незаконно використовували працю неповнолітніх. Хлопці віком 14 і 15 років працювали по 14,5 години на день і по 12 вночі, у вихідні й свята. При цьому з ними не було укладено трудового договору і їм не платили зарплату в повному обсязі. За фактом, **як передає наш власний кореспондент Галина БРУХАЛЬ,** ***порушено кримінальну справу за статтями 150, 172 КК України (експлуатація дітей і грубе порушення трудового законодавства).***

На жаль, цей випадок скоріше правило, ніж виняток в історії працевлаштування неповнолітніх. Період літніх канікул для багатьох школярів — це не лише відпочинок від навчання, а й час заробляти самостійно, щоб без фінансової допомоги мам і тат реалізувати свою мрію про новий мобільний телефон або комп'ютер. А ще — відчути себе дорослим і незалежним.

Утім, знайти місце на трудовому фронті для підлітка «за всіма правилами» досить складно. З одного боку, вітчизняне законодавство захищає працю дітей від експлуатації низкою заборон і обмежень. З другого боку, виконання цих умов закону досить проблемне для роботодавців. Тому далеко не кожний з них захоче легітимно надати роботу хлопцеві або дівчині, яким ще не виповнилося вісімнадцять...

Згідно з КЗпПУ на роботу не приймають осіб, яким ще немає 16 років. Але з дозволу батьків або опікунів 14-літній підліток у вільний від навчання час може спробувати почати трудову діяльність. А роботодавець зобов'язаний укласти з таким співробітником трудовий договір. До того ж неповнолітній звільняється від випробного терміну й матеріальної відповідальності. Ті, кому ще немає 18 років, вийти на кар'єрний старт можуть лише після проходження медогляду. Крім того, ця категорія працює за графіком: 24 години на тиждень 15—16-річні, 36 годин — 16—18-річні.

Як правило, працю старшокласників використовують там, де потрібна некваліфікована робоча сила. Розпочати свою кар'єру можна в ролі офіціанта, сортувальника, промоутера, кур'єра, білетера тощо. При цьому все-таки варто порадитися з батьками, заручитися їхньою підтримкою й оформити відносини з роботодавцем офіційно. У такому разі, принаймні, вас не кинуть на зарплату. Якщо ж домовленість із наймачем буде лише на словах, жодних гарантій одержати зароблене немає.

До речі, на офіційному сайті Державної служби зайнятості на початку липня з'явилася пам'ятка для роботодавців щодо прийому на роботу неповнолітніх. Утім, ті, хто шукає кадри через цю службу, і так діють у рамках закону. Однак далеко не всі шукачі роботи, у тому числі й підлітки, звертаються до офіційних інстанцій. Причина — в банку даних центрів зайнятості пропонують низькі зарплати. І не секрет, що на тіньовому ринку праці можна заробити набагато більше.

Ольга ВІТЕР.

Мал. Миколи КАПУСТИ.

Оновлений дитсадок знову прийме малят

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Нині уже виконано роботи з утеплення зовнішніх стін, покладено плитку на підлозі, встановлено нову сантехніку, замінено вікна й двері. Тривають роботи із проведення опалення, завершується внутрішнє оздоблення. Об'єкт готовий на 70%. Введення дитсадка в експлуатацію дасть змогу створити чотири нові групи для 60 дошкільнят.

Як розповіли кореспондентові «Голосу України» в обласній держадміністрації, у Васильківському районі також проводиться реконструкція загальноосвітньої школи №3. Цього року її реорганізують на навчально-виховний комплекс.

«Цей комплекс об'єднає школу й новий дитячий садок на 40 місць, — зазначають в ОДА. — Уже завершено роботи з ремонту стін й укладання керамічної плитки. Тривають оздоблювальні роботи й благоустрій території. Загальна будівельна готовність становить 65%».

Усього ж у Васильківському районі діє 16 дошкільних навчальних закладів. Таким вихованням охоплено 674 дитини. Раніше, 2010 року, до садочків ходив лише 491 малюк.

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.

Дніпропетровська область.

П'ять мільйонів тонн зерна планують зібрати на Вінниччині

ВРОЖАЙ-2013

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Якщо прогнози справдяться, Вінниччина вперше у своїй історії матиме такий багатий коровай. Найбільш урожайними для хліборобів краю були 2006 рік, коли загальний вал зернових становив 3,7 мільйона тонн, та 2011-й — тоді зібрали 4,1 мільйона тонн збіжжя ранніх і пізніх культур. Високий показник збору ранніх зернових нинішнього року досягнуто за рахунок збільшення врожайності порівняно з минулим роком усіх видів культур. Їхня середня урожайність становить більше сорока центнерів з гектара. Гарно вродила також кукурудза. За розрахунками фахівців обласного департаменту агропромислового розвитку, в середньому кожен гектар качанистої віддячить хліборобам не менше ніж 80 центнерами зерна. Вирощують кукурудзу на більшій площі, ніж торік. Саме завдяки двом чинникам — збільшенню врожайності й розширенню площ — планують довести загальний вал зернових до п'яти мільйонів тонн.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

Допоможуть родинам, які опинилися в скруті

Доброчинний захід проводить Асоціація молодіжних ініціатив краю (АМІК) спільно з Товариством Червоного Хреста та міським прес-клубом.

«Мета акції — попросити небайдужих допомогти родинам, які перебувають у скруті, підготувати дітей до школи», — розповів на прес-конференції голова правління АМІК Петро Ренжин. Для них **збиратимуть шкільне приладдя, іграшки та книжки.** Голова міської організації Товариства Червоного Хреста України Валентина Митровчій закликала усіх ужгородців бути небайдужими до акції та з 9-ї до 16-ї години в понеділок і четвер, а також у п'ятницю до обіду приносити речі (у належному санітарному стані) на вулицю Ракоці, 2. Акція стартує від 5 серпня. Окрім подарунків, можна також вносити кошти на рахунок: **р/р 26008000010613 в ПАТ «Укрсоцбанк», МФО 300023, код 22115525 з позначкою «Для акції «Подарунки школярам». Довідки надають за тел. 61-64-53. Підіб'ють підсумки акції «Подарунки школярам» 25 серпня під час концерту на Театральній площі.**

Ірина БРЕЗА,
Василь НИТКА.

Ужгород.

ФОТОФАКТ

У Львові триває ремонт тротуарів і велодоріжок — кожен район одержав на це по мільйону гривень.

Фото Маркіяна ЛИСЕЙКА (Укрінформ).

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Паспорти видавали з порушеннями

Прокуратура виявила низку порушень чинного законодавства працівниками управління Державної міграційної служби у Черкаській області. Зокрема, під час оформлення закордонних паспортів з громадян вимагали додаткові довідки, стягували непередбачені жодним підзаконним актом кошти, порушували терміни видачі документів. Як повідомляє прес-служба прокуратури у Черкаській області, керівнику установи внесено подання про усунення виявлених порушень.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

«Леді ін ред» крутить педалі

Завтра, 4 серпня, у Полтаві відбудеться жіночий велопарад. Одягнені «майже за Стендалем» дами — в червоному і чорному — проїдуться центром міста. Захід влаштовує громадська організація «ВелоПолтава». У такий спосіб її активістки хочуть «перевернути велосипедний стиль з ніг на голову» й водночас нагадати про те, що це захоплення дійшло до нас крізь віки.

Своїх двоколісних «коней» вони вважають повноцінною альтернативою приватним авто та переконують усіх у тому, що на них можна зручно і швидко доїхати і на роботу, і на вечірку. Для цього зовсім не обов'язково вдягати спеціальний спортивний одяг. Зрештою, краща половина «ВелоПолтави» переконана, що велосипед робить дівчат і жінок швидшими, здоровішими і дуже стильними. Це вже не перший «стильний» жіночий велопарад у місті. Раніше дами крутили тут педалі у взутті на високих підборах.

Василь НЕЙЖМАК.

Полтава.

ЦИФРА

109,7 млн. грн.

заборгувало з початку року населення Чернігівщини за житлово-комунальні послуги. Як повідомляє Головне управління статистики в Чернігівській області, середній термін несплат становить 1,7 місяця. Найгірша ситуація — у Прилуках, де за комірне не розраховуються понад 3 місяці. Загалом у першому півріччі 2013-го населення області сплатило за житлово-комунальні послуги 417 мільйонів гривень.

Сергій ПАВЛЕНКО.

«Айвазовський» іде... «на голки»

З лівійського порту «Триполі» у порт Аліяга (Туреччина) відправився в останню путь колишній пасажирський лайнер «Айвазовський», який перевозив пасажирів круїзними маршрутами Світового океану. В Туреччині судно, яке було гордістю Дунайського пароплавства, розріжуть на металобрухт.

Теплохід було збудовано 1977 року в Франції й відправлено для роботи в Дунайське пароплавство.

У незалежній Україні «Айвазовського» продали за кордон, пізніше використовували як плавуче казино, пароплав переходив від одного власника до іншого. І от сумний фінал — судно пішло, як кажуть на флоті, «на голки».

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеська область.

Продали більше, ніж купили

Обсяг експорту Рівненщини за півроку становить 188 мільйонів доларів США, а імпорту — 126 мільйонів, тобто область продавала іноземцям більше, ніж закупляла у них. Регіон торгував із 97 країнами, найчастіше з Росією, Польщею, Туреччиною, Німеччиною та Білоруссю. Найкраще іноземці купували місцеві будівельні матеріали, зокрема, щебінь та цемент, продукцію хімічної та деревообробної промисловостей.

Олександра ЮРКОВА.

Наклади виданих у країні книжок російською мовою продовжують стрімко зростати — Книжкова палата України

Зачинилися від простих смертних

Вхід до будівлі Миколаївського міськвиконкому тепер дозволено тільки чиновникам і депутатам — з 1 серпня набуло чинності відповідне доручення першого заступника міського голови Юрія Андрієнка.

Прості громадяни цим обурені, але чиновники — іншої думки. Нововведення законне, своєчасне і... пов'язане з реформами, — пояснив заступник начальника відділу дозвільних процедур Миколаївської міської ради, юрист Олексій Пройдисвіт. На його думку, така практика «загальноприйнята в Європі та поширена в Україні — муніципалітет поділяється на дві зони: закриту і відкриту». «У процесі реформування ми йдемо від кабінетної моделі спілкування з громадянами до сервісної», — зазначає Олексій Пройдисвіт.

Ірина НЕЖИГАЙ.
Миколаїв.

ФОТОФАКТ

У Києві за сприяння державної інспекції із захисту прав споживачів знищили контрафактну продукцію — 150 тонн підробок під бензопилу «Stihl».

Фото Олега ПЕТРАСЮКА (Укрінформ).

Ромни потерпають від сміття

Державна екологічна інспекція закрила полігон для складування побутових відходів з міста, і їм ніде було подітися, окрім як накопичуватися на майданчиках біля контейнерів. Сміття в Ромнах вистачало й без того: послугу з його вивезення на полігон оплачує менше половини міського населення, а тому то тут, то там виникають стихійні звалища. Нинішнього року їх було ліквідовано вже 18, але кардинально це на ситуацію не вплинуло.

За словами в. о. начальника Державної екологічної інспекції в Сумській області Олександра Уварова, керівництво міста було попереджене про перспективу закриття сміттєзвалища ще в 2011 році і мало вжити відповідні заходи. Однак з кількох варіантів розв'язання проблеми міська влада розглянула найпростіший: розплюмбування попереднього полігона. Туди і возять зараз відходи.

Володимир ЧЕРНОВ.
Сумська область.

...А решту — в конвертах

Жителям Тернопільщини станом на 1 липня заборгували 9,1 мільйона гривень зарплати. Порівняно з початком року сума зросла майже на третину. Найбільше завинили працівникам в обласному центрі (71 відсоток від загальної суми). «Лідирують» у цій справі також Бережанський, Борщівський і Тернопільський райони, де заборгованість збільшилася у рази.

Винагорода за працю в області — одна з найнижчих в Україні, і ту не виплачують. Нещодавні обіцянки місцевої влади ліквідувати заборгованість до початку вересня найімовірніше не виконають. Тим часом чимало мешканців Тернопілля отримують зарплату у конвертах. З початку року працівники Головного управління Міндоходів України в області виявили більш як 200 найманих працівників, яким так виплатили понад 300 тисяч гривень. На приватних підприємствах офіційно виплачують мінімальну зарплату, решту — в конвертах. Така ситуація неприйнятна для людей передпенсійного віку, але вибору в них немає. За перше півріччя кількість безробітних в області, порівняно з відповідним періодом минулого року, збільшилася на 3,9 відсотка і перевищила 14 тисяч осіб.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

До підпільної гральної зали пускали лише за паролем

Нелегальну мережу гральних автоматів викрили у Маріуполі. Чотири заклади працювали в різних районах міста. Підтримувати «конспірацію» давало змогу те, що пограти в рулетку чи на автоматах відвідувач міг лише за попереднім дзвінком та назвавши на вході пароль. Серед учасників бізнесу ролі були чітко розподілені: директор координував діяльність підпільної фірми, його заступник займався аудитом, касири обслуговували клієнтів, а інкасатори збирали виторг. Заклади працювали цілодобово і були обладнані системою відеоспостереження. Місячний прибуток становив близько мільйона гривень, а щоденний дохід з кожної «точки» — до 30 тисяч гривень, повідомив у п'ятницю журналістам виконувач обов'язків начальника відділу слідчого управління ГУМВС України у Донецькій області Євген Сальніков. Наразі триває встановлення осіб клієнтів залів — до речі, затятим гравцям загрожує штраф за порушення законодавства.

Як розповів на прес-конференції начальник відділу нагляду за додержанням законів спецпідрозділами та іншими органами, що ведуть боротьбу з організованою злочинністю, та процесуального управління прокуратури Донецької області Михайло Сакун, за ведення грального бізнесу розпочато кримінальне провадження. Вилучено 170 тисяч гривень, отриманих від клієнтів, 80 гральних автоматів, вилучення ще сотні триває. У причетності до злочину підозрюють шістьох осіб, щодо яких провадять слідчі дії. Прокуратура також перевірить корупційні зв'язки групи, оскільки підпільні заклади у центрі міста чомусь не привернули увагу контролюючих органів. «Дивує, як контролюючі правоохоронні органи цього не помічали. Подивимося, хто відповідальний за це у Маріуполі, і чому з січня цього року це не з'ясувалося, а потрібно було для цього втручатися прокуратурі області та УБОЗ», — сказав представник прокуратури.

Ліна КУЩ.
Донецька область.

Міліє течія Інгулу

У спеку жителі трьохсоттисячного Кіровограда можуть похлюпатися хіба в брудному фонтані на площі Кірова. У межах міста практично зникла річка Інгул. Мешканці розташованих поряд будинків скаржаться на сморід, що почав розповсюджуватися з пересохлого русла.

Ще більше переживають рибалки. Передбачають — загине чимало риби та іншої живності.

Де поділася вода, «не знають» навіть працівники місцевого водоканалу. Але дехто вважає, що причина — у необхідності наповнення водою тієї частини Інгулу, що вище за течією. Там є не лише ще один міський пляж, а й низка споруд елітної житлової забудови, приватних закладів та баз відпочинку. За певну суму тут можна і поплавати, і порибалити, і покататися на водному мотоциклі...

— Якщо поділитися водою з пересічними жителями міста нижче за течією, це може негативно вплинути на прибутки та настрої тих, хто вище (в усіх розуміннях цього слова), — розповідає один із рибалок, який частенько сидить із вудкою вище кіровоградського водозабору і залізничного мосту.

Наскільки така інформація відповідає дійсності і чи керована ситуація в обласному центрі загалом, має знати влада та відповідні контролюючі органи. Але вони поки що мовчать.

Тим часом висохле русло Інгулу місцева малеча використовує для нових розваг — із задоволенням жбурляє в болото порожні пляшки, каміння та автомобільні шини...

Петро МЕЛЬНИК.
Кіровоград.

На знімку: за повноводдя, навіть узимку, тут водилися раки, карасі, краснопірки, плотва і навіть багатокілограмові коропи. Чи виживуть вони нині?

Фото автора.

СПОРТ

Дві звістки: добра і погана

Футбол. Ліга Європи. Третій кваліфікаційний раунд. Перші матчі.

«Мотеруелл» (Шотландія) — «Кубань» (Росія). 0:2. «Рандерс» (Данія) — «Рубін» (Росія). 1:2. «Свонсі» (Англія) — «Мальме» (Швеція). 4:0. «Севілья» (Іспанія) — «Младост» (Чорногорія). 3:0. «Сент-Етьєн» (Франція) — «Мілсамі» (Молдова). 3:0. «Широкі Брієг» (Боснія) — «Удінезе» (Італія). 1:3. «Петролул» (Румунія) — «Вітесс» (Нідерланди). 1:1. «Гайдук» (Хорватія) — «Діла» (Грузія). 0:1. «Яблонец» (Чехія) — «Стремсгодсет» (Норвегія). 2:1. «Вентспілс» (Латвія) — «Маккабі» (Ізраїль, Хайфа). 0:0. «Слован» (Чехія) — «Цюрих» (Швейцарія). 1:1. «Карабах» (Азербайджан) — «Ефле» (Швеція). 1:0. «Динамо» (Білорусь) — «Трабзонспор» (Туреччина). 0:1. «Актобе» (Казахстан) — «Брейдаблік» (Ісландія). 1:0. «Пандурій» (Румунія) — «Хапоель» (Ізраїль, Тель-Авів). 1:1. «Рієка» (Хорватія) — «Жиліна» (Словаччина). 2:1. «Шльонск» (Польща) — «Брюгге» (Бельгія). 1:0. «Тромсе» (Норвегія) — «Дифферданж» (Люксембург). 1:0. «Астерас» (Греція) — «Рапід» (Австрія). 1:1. «Тренчин» (Словаччина) — «Астра» (Румунія). 1:3. «Жальгіріс» (Литва) — «Лех» (Польща). 1:0. «Ботєв» (Болгарія) — «Штутгарт» (Німеччина). 1:1. «Ешторіл» (Португалія) — «Хапоель» (Ізраїль, Рамат-Ган). 0:0. «Войводіна» (Сербія) — «Бурсаспор» (Туреччина). 2:2. «Ксанті» (Греція) — «Стандард» (Бельгія). 1:2. «Геккен» (Швеція) — «Тун» (Швейцарія). 1:2. «Мінськ» (Білорусь) — «Сент-Джонстон» (Шотландія). 0:1.

«Чорноморець» (Україна, Одеса) — «Црвена Звезда». (Сербія, Белград). 3:1. Голи: Рієра, 32, Джа Джедже, 38, Савичевич, 59, Антонов, 78 (п).

«Чорноморець»: Безотосний, Кутас, Бергер, Фонтанелло, Сантана (Вангелі, 85), К. Ковальчук, Бобко, Джа Джедже, Рієра (Прийомов, 82), Гай, Антонов (Самодін, 82). **Тренер** — Роман Григорчук.

«Црвена Звезда»: Байкович, Лазич, Міяйлович (Младенович, 45+2), Крнета, Міліяш, Печнік (Дауда, 46), Касаліца (Мілунович, 85), Савичевич, Вешович, Нінкович, Ковачевич. **Тренер** — Славіша Стоянович.

Рефері — Канн Гансен (Данія).

Одеса. Стадіон «Чорноморець». 28 862 глядачі. 28 градусів.

Спершу була рівна боротьба. Потім протягом кількох хвилин одесити забили два ефектні м'ячі, а згодом дали змогу супернику скоротити різницю у рахунку. І, нарешті, заробили пенальті, довівши рахунок до 3:1. Отже, у «Чорноморця» непогані перспективи у цьому протистоянні.

«Кукесі» (Албанія) — «Металург» (Україна, Донецьк). 2:0. Голи: Малакарне, 7, Малота, 84.

«Кукесі»: Галілі, Печіні, Браг'я, Малота, Галачі, Малакарне (Алікай, 46), Алмуча (Манука, 83), Карабеці, Прогні, Годжа, Попович (Маліндi, 74). **Тренер** — Армандо Цунгу.

«Металург»: Паньків, Морозюк, Чечер, Польовий, Мкртчян, Макрідіс, Дімітров, Лазич, Даніло (Александре, 62), О'Ді, Мораес (Дегтярьов, 70). **Тренер** — Юрій Максимов.

Вилучено Морозюка, 69 (друге попередження).

Рефері — Артем Кучін (Казахстан).

Тирана. Стадіон «Кемаль Стафа». 10 000 глядачів. 30 градусів.

На жаль, донеччани пропустили швидкий гол, і надалі поєдинок складався не на їхню користь. Одне слово, «Металург» потрапив у досить складне становище. Тепер удома треба спробувати виправити ситуацію. Та чи вдасться?..

У високогірному закарпатському селі Вишка на будівництво нової школи на 125 учнів уже витратили понад 3 мільйони гривень. Стільки само потрібно, щоб завершити першу чергу. Зараз на цьому об'єкті зосереджена вся увага районної влади. Наступним етапом стане зведення поряд сучасного спортзалу, *інформує наш кореспондент Василь НИТКА*

Працівники комунального підприємства «Івано-Франківськводоекотехпром» установили на центральній пішохідній вулиці обласного центру Прикарпаття парасолю-освіжувач. Вода з парасольки не тільки зволожує повітря, а й допоможе перехожим освіжитись у спекотні дні, *повідомляє наш власкор Галина БРУХАЛЬ*

Сміливці, які атакують з неба

Учора минуло 83 роки з часу створення Повітряно-десантних військ

Як відомо, 1930 року під Воронежем уперше було десантовано підрозділ із 12 осіб. Водночас це перше свято в Україні відтоді, як десантні війська виокремили. Тепер це Високомобільні десантні війська з їх окремим командуванням.

З цієї нагоди у Житомирі, на базі 95-ї окремої повітряно-десантної бригади, відбулися урочисті заходи. Бригаду створено 20 років тому. Чимало тут служило тих, хто пройшов через Афганістан. Зокрема полковник Олександр Защитников, який тепер очолює раду ветеранів десантників області — на його рахунку 280 стрибків з парашута.

— ВДВ — особливий рід військ, — каже він. — Коли десантники сидять у літаку з парашутами, немає різниці, хто з них — рядовий, а хто — полковник. Відчуття згуртованості тут надзвичайно сильне.

До речі, син Олександра Защитникова теж обрав професію захисника Вітчизни — навчається у військовій академії.

Воїни бригади виконували миротворчі місії в різних країнах. На жаль, не всі повернулися додому... Учасники свята поклали квіти до пам'ятника десантнику №1 Володимиру Марджелову.

Старший лейтенант Юрій Острогляд з дружиною Тетяною і сином Богданчиком.

Учора під час урочистостей лунали вітання, кращим десантникам вручали відзнаки. Воїни бригади продемонстрували майстерність володіння зброєю та технікою, до того ж різною: від гаубиці й міномета — до техніки, яку використовує інженерно-саперний підрозділ і зв'язківці. Було продемонстровано також прийоми рукопашного бою.

День відкритих дверей у військовій частині став справжнім святом для дітлахів, які захоплено роздивлялися зброю і техніку, фотографувалися разом з десантниками. А серед тих, хто виступив у концертній програмі, був і Костянтин Куликов — колишній десантник, лауреат конкурсів авторської пісні. І, звісно ж, яке свято в армії без солдатської каші.

Олексій КАВУН.

Житомир.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Києвом під руку із Пронею Прокопівною

РЕПОРТЕР

Проект «Цікавий Київ» зважився на експеримент. Тепер екскурсії містом проводитимуть не просто гіди-професіонали, а герої відомих кіно- і літературних творів. На дебютній костюмованій екскурсії столицею побували журналісти «Голосу України».

Першою екскурсоводом стала улюблена багатьма киянка Проня Прокопівна Сірко із п'єси «За двома зайцями», у виконанні талановитої Анастасії Красовської. Вона провела нас вулицями міста, на яких знімалась, і про які згадувалося в легендарній кінострічці. «Фільм, та й сама тема «За двома зайцями» — неймовірно київська. Але величезна кількість того, що там є, потребує розшифрування. Адже багато всього «смачного» залишилося за кадром», — сказала Анастасія Красовська і почала нашу двогодинну подорож назад у часі...

«Я смерть, як люблю такі романи...»

Отож наша маленька історія цілком очікувано розпочалася на Андріївському узвозі, біля пам'ятника головним героям кінострічки. Проня Прокопівна і Свирид Петрович стоять тут з 1999 року. За цей час вони встигли стати не тільки улюбленим місцем для фотографування киян, а й виконавцями бажань. Натерті до блиску окремі частини скульптур — очевидний тому доказ. «Але перш ніж щось потерти, потрібно знати, до чого це. Так, ніс у Проні — до безплатної випивки. Жук на Голохвостові — до грошей, а перстень — до щасливого сімейного життя», — відкриває таємниці Анастасія Красовська.

Не забула наша Проня й своїх «батьків». Згадала про Івана Нечуй-Левицького (який у своїй п'єсі «На Кожем'яках», можна сказати, накидав ескізи майбутнього хіта), Михайла Старицького (котрий оформив ці ескізи у всім відому п'єсу «За двома зайцями») і, звичайно ж, про Віктора Іванова (автора сценарію та режисера кінострічки).

«Фасон не той, симпатії вже нема!»

— Іванов 1961 року знімає фільм. Але щоб у ті часи вийти на великий екран, кінострічка мала довести свою важливість, а головне — ідеологічну правильність. І коли режисер прийшов у Міністерство культури, в нього запитали: а що висміюватиме ваш фільм? Іванов не розгубився. І щоб ви знали, «За двома зайцями» висміює передусім... стиляг! Якщо згадаєте, Голохвостов говорив «брюки должны как труба стоять...». Одним словом — стиляга. А взагалі, у фільмі багато, скажемо так, вигадок від Іванова, — каже Анастасія Красовська.

Приміром, у кіно вінчання Проні Прокопівни і Свирида Петровича мало відбутися в Андріївській церкві. Коли молоді йшли до храму, щосили дзвонили дзвона. І це при тому, що в Андріївській дзвонів ніколи не було.

Під час екскурсії показала Проня Прокопівна й монастир (Фролівський жіночий монастир на Подолі), де їй шовкову ковдру в придане вистьобали. Раніше, мовляв, було популярно придане в монастирях «замовляти». Вважалося, що дарує молодим щасливе й багате сімейне життя. А Фролівський монастир, до речі, раніше дуже славився своїми рукодільницями...

Побували ми й на місці, де міг стояти будинок родини Сірко, побачили будівлю, яка у фільмі була пансіоном шляхетних дівиць, і найголовніше — відвідали справжню «цирульню за канавою». До речі, фраза «через канаву» тривалий час у Києві була страшною лайкою. Канал між сучасними вулицями Нижній і Верхній вали колись ділив місто на дві частини. Жити в одній — було престижно. В другій (за каналом, пізніше — канавою) — навпаки. Звідти й намагався «вирватися» Свирид Петрович...

Зазвичай екскурсія по місцях із фільму «За двома зайцями» триває близько чотирьох годин. Нам, щоправда, провели її спрощений варіант. Але навіть через ці дві години місто відкрилося з нового боку. Києв став ще ближче й знайоміше. І як сказав би Голохвостов: у грудях наших Везувій так і заклекотав!

Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.

Фото Юрія ПЕРЕБАЄВА.

Екскурсія по місцях із фільму «За двома зайцями» триває близько чотирьох годин

Сподіваємося, Німеччина скаже своє вагоме слово

ЄВРОІНТЕГРАЦІЯ

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Усі зусилля керівництва України спрямовані на підписання Угоди про асоціацію з ЄС, підкреслив зі свого боку український урядовець. «Наша держава перебуває на ключовому етапі свого шляху, яким повинен стати листопадовий саміт ЄС у Вільнюсі. Асоціація з Європейським Союзом — це наш цивілізаційний вибір. Сподіваємося на те, що Німеччина скаже своє вагоме слово на користь асоціації», — зазначив Сергій Арбузов.

Він також підкреслив, що нині пріоритетна увага приділяється виконанню домовленостей саміту Україна — ЄС та рекомендацій Ради ЄС для забезпечення підписання Угоди.

Серед основних пріоритетів української влади: удосконалення законів про вибори, реформа системи правосуддя та правоохоронних органів, боротьба з корупцією, покращення ділового клімату, виконання Порядку денного асоціації.

«Ухвалено низку антикорупційних законів, внесено зміни до Кримінального та Кримінального процесуального кодексів. Уряд послідовно працює над створенням комфортних умов для ведення бізнесу в Україні», — передає слова Сергія Арбузова прес-служба урядовця.

При цьому було особливо наголошено, що Україна розглядає ФРН як важливого партнера, беручи до уваги вагому роль Берліна в ЄС.

ФОТОФАКТ

Міністр фінансів Баварії (ФРН) Маркус Зедер (третій праворуч) та мер міста Вестернгрунд Йозеф Кілгенштайн урочисто підняли посередині лугу прапор ЄС і встановили табличку з написом про те, що саме сюди після розширення Євросоюзу до 28 країн переїхав його географічний центр.

Фото Photoshot/Укрінформ.

За прикладом «старшого брата»

Республіка Казахстан може заборонити ввезення продукції української компанії «Рошен», **передає РБК-Україна з посиланням на Сьомий канал.** Як стало відомо зі слів головного експерта Комітету державного санітарно-епідеміологічного нагляду Міністерства охорони здоров'я Республіки Казахстан Марала Рахімжанова, зараз проходять відповідні перевірки продукції компанії. «На сьогодні отримано офіційне підтвердження від Роспоживнагляду про те, що продукція «Рошен» не відповідає технічному регламенту Митного союзу. Аналогічні перевірки розпочато санітарною службою Казахстану. При виявленні невідповідності імпорт цієї продукції буде у нас припинений», — заявив М. Рахімжанов.

ФОТОФАКТ

Столиця Гаїті Порт-о-Пренс наповнилася яскравими костюмованими походами під час традиційного карнавалу квітів. Глядачі могли не тільки спостерігати за артистами, а й самі брати участь у заході.

Фото Xinhua/Укрінформ.

Молдова відмовилася від Митного союзу заради вільної торгівлі з ЄС

Молдова після парафування угоди з Європейським Союзом про створення зони вільної торгівлі на листопадовому саміті у Вільнюсі не зможе стати учасником Митного союзу. Про це заявила молдовський міністр закордонних справ та європейської інтеграції Наталія Герман, **повідомляє Цензор.нет.** «Парафування угоди з ЄС про зону вільної торгівлі жодним чином не позначиться на наших економічних зв'язках з Росією. Навпаки, після цього зросте якість молдовської продукції, яка експортується на російський ринок. Жодних суперечностей між угодою про вільну торгівлю з країнами СНД і угодою про зону вільної торгівлі з ЄС нема. Єдине, у цьому випадку Молдова не зможе стати частиною Митного союзу», — сказала глава молдовського зовнішньополітичного відомства.

Плавучий арсенал дрейфує в нейтральних водах

Теплохід SE PACIFICA, що належить одній з одеських компаній, з 42 бронетранспортерами на борту, призначеними для збройних сил Іраку, протягом трьох місяців дрейфує в нейтральних водах через неможливість розвантажити бронетехніку. Контракт між Україною й Іраком передбачає продаж нашою країною 450 одиниць військової техніки — переважно сучасних бронетранспортерів БТР-4, які виробляє Харківський завод транспортного машинобудування імені Малишева.

42 БТРа, які SE PACIFICA доправив у порт Умм-Каср, на думку іракських фахівців, виявилися бракованими. Іракці навідріз відмовилися вивантажувати їх на берег, і тепер судно стоїть на якорі в нейтральних водах — на приблизно рівній відстані від Кувейту, Ірану й Іраку, чекаючи, поки політики розрядять обстановку.

Нагадаємо, протягом першої половини серпня в Одеському морському торговельному порту почнеться навантаження військової техніки для збройних сил Королівства Таїланд.

Тим часом, **як повідомляє «Укрінформ»,** у «Укрспецекспорті» кореспонденту агентства заявили: «Виконання українсько-іракського контракту відбувається у штатному режимі. Оскільки багато його аспектів є конфіденційними, компанія не коментує таку інформацію».

В'ячеслав ВОРОНКОВ.
Одеса.

ФОТОФАКТ

Центральною вулицею Лондона Ріджент-стріт продефілювали жінки, демонструючи інноваційні бюстгальтери. Нова нижня білизна не має бретельок і сама клеїться до тіла, крім того, створює ідеальну форму бюста.

Фото Photoshot/Укрінформ.

ПЛАНЕТА

Сполучені Штати «вкрай розчаровані»

Про це заявив прес-секретар Білого дому Джей Карні, коментуючи рішення російських властей надати екс-співробітнику американських спецслужб Едварду Сноудену тимчасовий притулок терміном на один рік. Більше того, як передають західні інформаційні агенції з посиланням на американських офіційних осіб, нині під питанням опинилися не лише заплановані на початок серпня переговори держсекретаря й міністра оборони США з їхніми російськими колегами, а й зустріч президентів Барака Обами та Володимира Путіна, яка мала відбутися у Москві у вересні, після завершення санкт-петербурзького саміту «великої вісімки».

Нині Сполучені Штати «переглядають доцільність» цієї зустрічі, підкреслив Д. Карні. При цьому, **інформує Сі-Ен-Ен,** прес-секретар дав ясно зрозуміти, що надання Е. Сноудену політичного притулку в Росії не сприятиме «позитивному розвитку» американсько-російських відносин.

На відміну від доволі «дипломатичних» заяв про своє незадоволення з боку американських офіційних осіб, члени Конгресу США були набагато відвертіші у висловленні обурення з приводу рішення Кремля. Так, впливовий сенатор Чарльз Шумер звернувся до Барака Обами з порадою «перенести саміт вісімки» за межі Росії. «Дії Росії — це неповага і навмисна спроба принизити США. Це ляпас всім американцям», — заявив зі свого боку його колега Джон Маккейн. Тим часом сенатор-республіканець Ліндсі Грем пішов ще далі, закликавши прийняти проти Росії «жорсткі заходи у відповідь», у тому числі розглянути питання про санкції.

Утім, адміністрація США навряд чи вдасться зараз до рішучіших антиросійських кроків, окрім перегляду рішення про зустріч президентів двох держав. Про це свідчать слова вже згаданого прес-секретаря американського президента, мовляв, відносини між США і Росією є багатогранними й зачіпають широкий спектр питань. Тобто американці поки що не готові через агента спецслужб, що втік, йти на різке загострення відносин з РФ. Адже це може негативно позначитися на вирішення питань глобальної ваги, що перебувають на порядку денному двосторонніх відносин, як-от: скорочення ядерних озброєнь, боротьба зі світовим тероризмом тощо.

Ігор ІЦЕНКО.

Берлусконі нарешті засуджено

Після триденних дебатів вищий суд Італії підтвердив частину вироку Сильвіо Берлусконі, розглядаючи апеляцію його адвокатів. Екс-прем'єр-міністр отримав чотири роки в'язниці. Щоправда, як повідомляють італійські медіа, з них фактично він відбуде лише один рік, завдячуючи закону про амністію від 2006 року. До того ж, маючи похилий вік у 76 років, Сильвіо Берлусконі не опиниться у місцях позбавлення волі. В'язницю йому замінять або суспільні роботи, або домашній арешт. Це — перший обвинувальний вирок колишньому прем'єру, який впродовж багатьох років вигравав усі порушені проти нього судові справи.

«Що стосується другої частини вироку, — заявив голова вищого суду Антоніо Еспозіто, — суд ухвалив передати питання, пов'язане із забороною обіймати Сильвіо Берлусконі державні посади протягом п'яти років, до міланського апеляційного суду, щоб у цьому суді було повторно розглянуто тривалість цієї міри покарання».

Отже, Сильвіо Берлусконі остаточно визнали винним у так званій справі «Mediaset» про ухилення від сплати податків. Разом з тим екс-прем'єр-міністр є відповідачем ще в шести судових процесах.

Відразу після оприлюднення судового рішення колишній глава уряду виступив із відеозверненням, у якому висловив обурення з приводу того, що суд залишив в силі вирок у справі про ухилення від сплати податків. Він також розкритикував судову систему країни та заявив, що став жертвою «неймовірної низки звинувачень та судових процесів, які не мають нічого спільного із дійсністю».

ГОЛОС УКРАЇНИ № 143 (5643)
СУБОТА, 3 СЕРПНЯ 2013

3 млн. 200 тис. грн. екоподатку сплатили за 6 місяців 7898 суб'єктів господарювання Закарпаття. Це на 500 тис. грн. більше, ніж за відповідний період минулого року. З цих коштів до місцевих бюджетів надійшло понад 1,5 млн. грн., *інформує наш власний кореспондент Василь Нитка*

Наука, якою треба керувати професійно

ТОЧКА ЗОРУ

Двадцять два роки України засвідчили провал (або й відсутність) її економічної політики. Він особливо проявився під час розгортання світової економічної кризи. Чому так сталося і як виправити ситуацію? На жаль, моїх зусиль і зусиль моїх однодумців з Соціалістичної партії раніше не вистачило. Може, зараз, коли Україна стоїть на краю економічної прірви, більшість українців зрозуміють нас і підтримають. Тим більше, що пропозиції, наведені в посланні Президента, позитивних змін не забезпечують.

Олександр Мороз

Криза, якій не видно кінця

Йде шостий рік нинішньої світової економічної кризи, яка охопила весь світ і за часом та наслідками перевершила «Велику депресію» 1929—1932 років у США. Водночас економічній кризі судилося стати поворотним пунктом в економічному розвитку США.

Треба згадати, що передувало «Великій депресії». Як відомо, на початку 20-х років минулого століття під тиском власників великих підприємств і банків США були прийняті закони ліберального спрямування економічних відносин у державі. Саме відтоді почала пришвидшено зростати капіталістична експлуатація праці, наслідком чого стало бурхливе зростання соціальної напруги в суспільстві. Це призвело до масових страйків і спротиву федеральним військам, які під час заворушень були введені у великі міста, поліція не могла впоратися з невдоволеними.

У 20-ті роки на світовому ринку зростав попит на американські товари. Відповідно, зростали виробництво й експорт товарів. Зростаючий прибуток корпорацій затуманював очі їх власникам, вони прагнули ще більших прибутків, не зупиняючись ні перед чим. Їх гнала жадоба. Усе відбувалося за класичною схемою, змодельованою свого часу в «Капіталі» Маркса.

Тим часом платоспроможний попит американців зменшувався, а разом з ним — й імпорт продукції. Показники того періоду вражають: експорт товарів із США перевищував імпорт на 82%. Подібний дисбаланс експорту і імпорту — не благо для людей. На експорті прискорено зростають доходи великих капіталістів, натомість поглиблюється матеріальне розшарування населення, зростає соціальна напруга.

Державний бюджет США тих років, хоча і зростав, але ще швидше зростали незадоволені потреби бідних людей. Це було побічним, але важливим додатком до чинників «Великої депресії». На цьому тлі до влади прийшов Франклін Рузвельт, якого пізніше, попри навіть Конституцію, обирали президентом чотири рази.

Рузвельт діяв жорстко, обмежуючи апетити великого капіталу, представники якого (це принципово відрізняється від того, що є в нинішній Україні) з розумінням поставилися до кроків, запропонованих президентом. Той наполіг на запровадженні законів, що змінили пріоритети розвитку. Ними стали зростання обсягів споживання населення, регулювання економіки, розвиток малого та середнього бізнесу. У подальшому це і стало опорою, генератором розвитку економіки. Саме на підставі цих законів, до речі, з тих часів і до нинішньої пори в США можна зареєструвати новий малий бізнес за 40—60 хвилин.

Треба пам'ятати, що і тепер тільки малий та середній бізнес — той якір, що не дає змогу кризі «змити» економіку в багатьох країнах. Він тримає її на плаву, попри спад виробництва на великих підприємствах. Адже на початку нинішньої кризи підтримка урядом банків та великих корпорацій призвела тільки до зростання їх обігових коштів і прибутку. (Власне, криза, як рукотворне явище, і має на меті збагачення сильних за рахунок інших, за рахунок більшості населення).

Від підтримки банків майже сто років тому економіка США не отримала імпульсу зростання. Вичерпавши попередні важелі, Федеральна резервна система пішла на «фінансове пом'якшення» (друкування нічим не забезпечених доларів). А це, як відомо, також призводить до інфляції і перерозподілу доданої вартості на користь багатіїв. Українці теж нещодавно повторили цей шлях.

Тому висловлювання представників попередньої і нинішньої влади України щодо нашого світлого майбутнього не мають під собою підґрунтя. У кризових умовах соціальна напруга зростає, перерозподіл багатств набуває ознак злочинства. Як свідчать дані міжнародних економічних установ, у 2011 році співвідношення 10% багатих та 10% бідних громадян у всьому світі становило 15:1. Водночас в Україні воно було 40:1, а беручи до уваги реальність останніх років (галопування цін і тарифів, відставання від них зарплат і пенсій, поява нових суперлатіїв), це співвідношення стало ще неприроднішим, ще загрозливішим.

Уже одне це свідчить, що зусиллями влади наша країна перетворена на «рай» для багатіїв, в якому десяток родин володіють 85—90% колишньої загальнодержавної власності, що була створена багатьма поколіннями наших попередників.

За таких умов розраховувати на успішний розвиток економіки України не можна. Таку думку поділяє більшість народу, який закономірно не довіряє авторитарному режиму влади, продовжувачу ліберальної політики.

У політекономічному сенсі йдеться про невідворотний крах світової політики зростання експлуатації праці. Проаналізуймо динаміку узагальнювальних показників. У 1991 році співвідношення доходів багатих і бідних у світі становило 8:1, у 2000-му — 10:1, у 2010 році — 15:1. Це і є головним наслідком світової економічної кризи. Але криза не виникає на порожньому місці. У неї є потужні корені. Основні причини неупереджено (як безпартійний) розібрав по елементах у науково-популярній книжці керівник Центру економічних досліджень Соціалістичної партії України Марко Олівенський. У книзі доведено, що нинішня криза є завершенням фази монополістичного капіталізму у всьому світі. В тому числі і в Україні.

Яскравим прикладом активного (читай: рабського) зростання експлуатації праці на теренах України є нинішнє масове звільнення з роботи працівників Криворізького металургійного комбінату («Арселор-Міттал Кривий Ріг»). З 56 тисяч працівників комбінату під час його розрекламованого продажу новому власнику у 2005 році (до речі, половину виручки від реалізації комбінату — понад 10 млрд. гривень досі не знайшли, «загубилися») наразі залишилася 31 тисяча осіб, яких також незаконно збираються скорочувати і далі. При цьому значна частина робітників працює за двох, трьох, а на деяких ділянках за сімох. І це без підвищення платні.

Той, хто хоч раз побував на металургійному виробництві, знає: інтенсивність праці там надвисока, а умови праці — шкідливі. Вони подібні до шахтарських. І хто говорить про можливе збурення всього гірничо-металургійного комплексу України, не дуже помиляється.

Між іншим, пригадаймо, як широко пропагувався у телевізійних продаж «Криворіжсталі» новому власникові. Здійснювалася приватизація підприємства, тільки-но повернутого державі судом за наполяганням фракції СПУ, за позовом соціалістів В. Семенюк. Ні, владі не потрібен був у власності держави найсучасніший комбінат. Він потрібен був новому власнику, котрий (вдумайтеся!) дотепер близько п'яти разів з прибутку покрив затрати на купівлю, зокрема за рахунок перегляду умов приватизації з незаконного дозволу уряду. Можливо, треба давати хоч тепер оцінку тим, хто так «працював». Це ж не забавки, не школярські помилки. Це свідоме злочинство!

Про намагання влади протягти через парламент Закон «Про працю», у проекті якого була передбачена можливість 48-годинного робочого тижня не хочеться і говорити. Адже прийняття цієї норми повертало б українське суспільство в XIX сторіччя. Але провладні, отже, пробізнесові політичні сили, внесли цю норму до проекту закону! Це яскраве свідчення того, на кого працює парламент, влада взагалі. На великий капітал і себе особисто, бо з доходів олігархів частка «обламується» і чиновникам.

Нинішня криза не закінчиться доти, допоки суспільству не допоможуть зрозуміти безвихідь монополістично-капіталістичного способу виробництва. Автор згаданої книжки довів це математично, історично, логічно, спираючись на закони природи і роботи видатних учених всього світу: математика Карла Гаусса, економіста Карла Маркса, фізика Сергія Капіці, нашого сучасника — інженера та економіста Михайла Павловського. Соціалісти України підтримують таку точку зору.

Логіка розвитку суспільства й економіки

Суспільство розвивається з розвитком виробничих сил. Зміна соціально-економічного устрою — це поступовий процес. Такої зміни не можна досягти одним ударом, як це пропонують деякі політики, або вимагаючи «повернути країну народу». Що конкретно означають подібні беззмістовні гасла, вони з обережності не пояснюють.

На відміну від різноманітних (лівих і хтозна-яких) радикалів, соціалісти вважають за необхідне поступовий, але прискорений перехід від монополістичного капіталізму спочатку до «соціалізованого капіталізму» на кшталт Німеччини та країн Північної Європи, в яких вищезгаданий показник на рівні норми (6:1). Норми, бо вона була доведена Карлом Гауссом ще 200 років тому.

І нехай не обурюються ортодоксальні ревнителі соціалізму виразом «соціалізований капіталізм». Від радянської, з багатьма ознаками соціалістичної системи ми за 20 років «злетіли» в прірву початку капіталістичної формації. Так стрімко, бо деградація суспільних відносин — реакційний процес, а він і межі не має, і протікає в багато разів швидше, ніж прогресивний процес розвитку до соціалізму, до суспільства соціальної справедливості.

Українські соціалісти із самого початку створення СПУ (1991 р.) враховували небезпеку і допустимі показники матеріального розшарування суспільства. У проекті нової програми партії ми звертаємо увагу на цю надзвичайно важливу інтегральну характеристику суспільного життя. Ми сподіваємося, що нашими союзниками в боротьбі за нормальні співвідношення доходів багатих і бідних буде малий і середній бізнес, більшість найманих працівників, пенсіонерів, інших верств, що користуються бюджетним фінансуванням.

Наразі всі вони зубожіють від наслідків керівництва нещодавніх влад і так само нинішньої влади, яка є своєрідним координатором бізнес-проекту великого олігархічного капіталу. Політично він об'єднаний під гучною, але по своїй суті невідповідною назвою Партії регіонів, організації, яка і є власне владою.

У світі існують різні типи партій. Вирізняється завжди тип — партії багатіїв-монополістів та їхніх політичних наймитів, які підгодовуються великим капіталом прямо чи опосередковано — шляхом отримання «хлібних» посад. Інший тип — партії людей праці — найманих працівників, працівників малого і середнього бізнесу, які у конкурентній боротьбі здешевлюють вартість товарів та послуг. Ідеологічно ці партії протилежні, зокрема й щодо розв'язання проблем розвитку, у нашому випадку, — економіки України. Розбіжності передусім стосуються бачення моделі економічного розвитку.

Нав'язана Україні модель економічного розвитку примножила масштаби проблем, викликаних розвалом СРСР. Під руїнами того розвалу, зокрема, опинилася наукова система раціонального розміщення виробничих сил, за яку радянський математик академік Леонід Канторович отримав Ленінську та Нобелівську премії з економіки.

Розвал призвів до уламкового характеру всіх економік незалежних країн колишнього СРСР. Розуміючи це, ще у 1993 році Соціалістична партія України підтримала пропозицію групи українських економістів щодо розгортання роботи з диверсифікації національної економіки. Але голос соціалістів потонув у хорі голосів представників інших політичних сил, одні з яких, називаючись національ-патріотами, тупо переймалися потребою зламати попередній лад. Інші вже тоді бачили себе і своїх родичів власниками «прихватизованих» чи просто брутально захоплених державних підприємств та установ, створених поколіннями українців.

Тодішня влада почала масштабний перерозподіл власності під завісою пустопорожнього галасу з гучною назвою «Шляхом радикальних економічних реформ». Чим це закінчилося, відомо: масштабним «дерибаном» власності. Зараз він завершується. Про те, що і скільки вкрадено, знає вся країна, бо повсюди наслідки грабунку видно, хоч статистика того не відображає. Але не забуваймо: власність, майно, фонди — це певним чином трансформована додаткова експлуатація праці. З другого боку, це надбання всього народу.

Вочевидь розуміючи, що вкрай ослаблену економіку України зразка 90-х років (а зараз ще й роздерту між кількома приховано ворогуючими між собою кланами багатіїв) можна послабити ще більше, Україні фактично нав'язано сценарій її входження до глобального ринку шляхом відкриття своїх економічних кордонів при знищенні системи, що недавно називалася народногосподарським комплексом. А оскільки в структурі економічного потенціалу України і раніше переважали сировинні або напівсировинні галузі (металургія, хімія, енергетика, будівельні матеріали, зерно

Автокомпенсація: доплата чи дешеві кредити?

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Про відповідні наміри уряду заявив віце-прем'єр-міністр Юрій Бойко. За його словами, нововведення покликане підтримати українського виробника та зберегти 70 тисяч робочих місць. Відповідний законопроект — у процесі підготовки і найближчим часом увійде в парламент. Держава непогано вміє підтримувати пересічних громадян. Система пільг та компенсацій в Україні відрегульована і працює в різних сферах. Утім, у секторі автовиробництва вперше пропонується допомогти придбати автомобіль одним українцям за рахунок інших платників податків. Бо, як відомо, доплати й компенсації завжди надходять із державного бюджету.

Згідно з українським законодавством, автівка вважається українською, якщо понад 50 відсотків виробничого процесу здійснюється на території країни. Тому сьогодні автомобілями українського виробництва можна вважати тільки ті, що вироблені головно на двох заводах: «Богдан» та «ЗАЗ» (моделі «Ланос», «Сенс», «Віда» й «Форза»).

Думки більшості експертів щодо можливого нововведення розходяться. Проте всі одностайні: не варто поспішати з реалізацією саме доплат, а краще розглянути альтернативні та ефективніші варіанти підтримки автовиробника та його покупців.

Не схвалює ідею витрат державних коштів на вітчизняні автомобілі Всеукраїнська асоціація автоімпортерів і дилерів. За словами її голови Олега Назаренка, будь-який товар повинен продаватися за тією ціною, яку диктує ринок і за якою покупець готовий його придбати.

«Насправді, українці готові були б купувати вітчизняні автомобілі без будь-яких знижок і доплат. Але тільки за умови, якщо в Україні були б сучасні та якісні вітчизняні автомобілі, а не застарілі «китайці» й «корейці», — стверджує О. Назаренко. За його словами, підтримувати нашого автовиробника треба, але прозорішими та зрозумілішими методами. Одним із них він називає встановлення пільгових кредитних ставок на автокредити.

Банки цілком спроможні прокредитувати весь автомобільний попит. Але поки що їхні продукти занадто дорогі для більшості покупців. Продажі автомобілів у кредит знизились ще з кінця 2012-го, після того як банківська система підняла середній рівень відсоткової ставки за автокредитами. Тому, вважають банкіри, надзвичайно корисним було б спрямувати державні кошти не на доплату, а на компенсацію відсоткової ставки. Заступник голови правління ПАТ «Авант-Банк» Андрій Швець переконаний, що така норма буде зрозумілішою та ефективнішою з точки зору обсягів та прозорості руху коштів.

«Можна доплатити за покупку одного вітчизняного автомобіля 1,5—2 тисячі доларів, а можна ці самі гроші спрямувати на компенсацію і знизити процентну ставку для багатьох покупців. Ефективність витрат держкоштів в такому випадку буде в кілька разів вищою. Процентну ставку за рахунок компенсації можна знизити до 7—10 відсотків річних за кредитами в національній валюті. У покупця буде вибір — придбати іномарку під середньоринкові 20—22 відсотки, або ж вітчизняний автомобіль у кредит з помірнішою у кілька разів ставкою. Крім того, відпадає потреба створювати черговий бюрократичний механізм, котрий вирішуватиме, як, кому, коли і скільки доплачувати — все зроблять самі банки», — підкреслює Андрій Швець.

На думку експерта, необхідно розробити комплексну програму з пожвавлення вітчизняного автомобілебудування за сприяння комерційних банків. Запровадження такої програми активізує не тільки автомобільний сектор економіки, а й банківський ринок. Фінустанови будуть зацікавлені спільно з автовиробниками розробити серію нових кредитних продуктів.

«Сьогодні автокредитування перебуває у певному застої. Обсяги продажів автомобілів практично не зростають, а в більшості банків немає джерел дешевих ресурсів для того, щоб демпінгувати в цьому напрямку. Саме тому поява дешевих банківських програм за рахунок компенсації відсотків розігріла б ринок банківських продуктів. Багато банків наростили б обсяги автокредитування, враховуючи також те, що з кінця 2012-го в Україні виник відкладений попит на автомобілі з причини підвищення процентних ставок», — зазначив Андрій Швець.

Між іншим голова правління ПАТ «Укрінбанк» Андрій Жуков вважає, що механізм стимулювання продажів вітчизняних автомобілів через компенсацію відсоткової ставки чи відшкодування напряму виробникові частини витрат цікавий передусім для потреб малого та середнього бізнесу.

Основний експорт України так і залишився сировинним

тощо), то кінцевим наслідком такої політики стало перетворення нашої країни на «бананову» республіку, відверто кажучи, на колонію.

Що сталося? Основний експорт України так і залишився сировинним, з малою часткою доданої вартості. Натомість в імпортних товарах розвинених країн частка доданої вартості значна, а в ній якраз — зарплата, бюджети та пенсійні фонди інших — не нашої — країн. Так йшов мало помічений громадою потужний грабунок України, який з корисливих міркувань підтримувався олігархічною владою.

Чи, може, олігархи та керівники держави на чолі з президентами цього не розуміли? Як не розуміли, то гріш їм ціна. Та, видно, розуміли.

Адже першим, що вони почали хапати, були підприємства сировинної промисловості, продукція яких, зокрема у вигляді природних ресурсів, покладів, належить (за Конституцією) усьому народові. А цю продукцію майже задарма (із символічною рентною платою) привласнили можновладці та наступники бандитів, до яких «тихенько» перейшла основна власність української громади.

Зараз вони — «добропорядні» громадяни, деякі з них є спонсорами, меценатами, благодійниками. І є владою!

Але здирники ніколи не стануть добропорядними громадянами. Їхні дорогі костюми, білосніжні сорочки та імпортні краватки не змінять їхньої природи. З точки зору звичайного громадянина, вони назавжди залишаться хижаками, які з корисливих міркувань фактично продали економічну незалежність України, навзамін прикупили собі владу та холуїв — наймитів з деяких партій.

Це тих один з головних чинників хибного шляху розвитку української економіки. Він — суто суб'єктивного характеру, наслідок дій так званої політичної та економічної «еліти». Її характерною ознакою є бажання продавати все і всіх задля свого збагачення.

Називати ініціаторів такої політики за прізвищами немає потреби. Ви їх знаєте, та й паперу шкода, адже їх чимало. Але всіх їх об'єднує відчуття небезпеки, бо їх діяння не забуті. Саме тому вони гуртуються один біля одного. Так зазвичай робить великий капітал, прагнучи зберегти і примножити свої статки. Його представникам здається, що створене становище — вічне, а вони — вічні взагалі. Та проти них дедалі частіше постають не тільки люди, проти них уже повстала природа, частиною якої і є економіка. За математичними розрахунками, економічна криза, принаймні в Україні, триватиме не менше 60—120 років.

То чи варто мовчки чекати на закінчення кризи при нинішній владі або її наступниках? Адже криза для них — обставина, що є перешкодою темпам збагачення. А для більшості людей криза — лихо, неможливість звести кінці з кінцями. То чи не краще змінити політику влади (і її саму) заради скорочення терміну кризи? І головне. Чи не час уже нам усім усвідомити, що Україні ніхто, жоден союз держав не допоможе, окрім нас самих?!

А коли так, то треба забути про «переваги» для України на теренах глобального ринку разом з значно потужнішими державами. Там є переваги, та не для всіх, для слабких країн переваги — як сир у мишоловці.

В умовах глобалізації і тривалої кризи слід будувати свою самодостатню економіку, яка протистоятиме ефекту доміно під час хвиль світової економічної кризи.

Це відомий шлях. Його пройшли важкою працею народу та відповідальних урядів Німеччина, Австрія, Туреччина, Ізраїль, Китай, В'єтнам та інші країни. Вони не керувалися примарними надіями на те, що їм хтось допоможе. Вони самі вибороли своє місце під сонцем. Зауважу: уряди там становили прихильники партій, що обстоювали не ліберальну, а соціальну політику.

Ті самі ліберальні граблі

За останні сто років людство вже кілька разів наступало на ліберальні граблі розвитку економіки. «Ринок усе виправить», — волали ліберали різних країн. Уперше Рузвельту та його наступникам знадобилися 38 років (1933—1971 рр.), допоки вони не перетворили США на суспільство споживання. Насамперед, споживання товарів власного виробництва.

Наразі США теж виходитимуть з кризи щонайменше 30—60 років (можливо, з короткими перервами), допоки американці не зрозуміють: ера ліберальної економіки все одно «почине в бозі». Це складний процес, ним мусить перейнятися все населення.

Упродовж цього процесу неодноразово поставатиме питання, хто саме може управляти економікою вирівнювання доходів багатих і бідних людей до їх природного співвідношення «за Гауссом»? Адже такі люди повинні мати відповідний світогляд. В Україні, наприклад, жоден з президентів не мав такого світогляду. Кожен з них розглядав свою перемогу на виборах як коштовний приз, але не як необхідність сумлінно працювати на благо рідної країни та її людей.

Мабуть, не випадково жоден з президентів не виступив з економічною програмою, яку б підтримала більшість населення. Та людей і в розрахунок не брали, маючи їх, вибачте, за дурнів, обіцяючи їм на словах блага, яких за п'ять років важко досягти навіть в умовах зростання економіки, і ніяк — в умовах кризи. Ілюстрації до сказаного — усі послання президентів.

Нинішня ситуація в Україні значно гірша, ніж у США періоду «Великої депресії». Покращення життя більшості американців тоді (а тим паче основної маси українців зараз) пов'язане з необхідністю почати перерозподіл суспільного багатства на користь бідних. Іншого варіанта немає в природі! Це вже зрозуміли керівники деяких розвинених країн, економісти і навіть два десятки мільярдерів США на чолі з Уорреном Баффетом.

Докладніше про це можна прочитати в книжці Марка Олівенського «Загальна криза капіталізму (світова економічна криза) триватиме 60—120 років. Що робити?». Вона обговорена в багатьох колективах, рекомендована як творчий додаток до програмних засад Соціалістичної партії.

Україна — одна з небагатьох країн, в якій маневрування в так званій ринковій економіці набуло широкого розповсюдження. У багатьох випадках воно покладено на так звані «Національні комісії з регулювання....». Ці комісії, які існують нібито самі собою, не підпорядковані жодному державному органу (законодавчому чи виконавчому). Формально вони уособлюють якусь дивну гілку влади, що не прописана в Конституції і жодному законі України. Саме ці комісії вирішують питання регулювання тарифів та цін на державних і деяких приватних(?) підприємствах. Узяти, наприклад, колишній Укртелеком, приватну компанію, яка через низку інших приватних, в тому числі офшорних, компаній належить кінцевому власнику. Під час кризи Національна комісія з регулювання зв'язку України тричі підвищувала тарифи на отримання послуг міського зв'язку. У 2011 році — вдвічі, у 2012-му — на 10%, у квітні 2013 року — на 7%. Загалом — у 2,35 разу. Для якої компанії та її власника так різко підвищувалися тарифи чи ціни? Та ще в час кризи, виручаючи приватну компанію за рахунок міського населення.

Підвищення цін та тарифів веде до зростання прибутків власника компанії і, непропорційно, — податкових відрахувань з прибутку до державного бюджету. Виходить, ось так, непрозорим, непрямим способом, утаємниченим навіть від законодавців, формується держбюджет. Подібне спостерігається щодо компаній — власників обленерго, газових та інших транзитерів. Посилаючись одне на одного, вони підвищують тарифи. А розплачуються за них люди. Своїми злиднями.

Отак керують економікою України. Таким чином є дві схеми управління економікою держави: легальна і нелегальна.

Хто програє від цього? Пересічні громадяни. Адже саме з їхніх кишень незаконно витягують гроші. А на тлі цього процесу влада «героїчно» тримає старі тарифи на газ, електроенергію тощо. І не тому, що дбає про людей, а тому, що нікуди підвищувати, бо люди не платитимуть — нема з чого.

Не треба бути професором економіки, щоб зрозуміти: такий підхід — суто адміністративний. То як прізвище того адміністратора, котрий дав утаємничений наказ підвищити тарифи? А як не дав наказу, то дозволив здирство. Подумаймо разом над цим нескладним запитанням.

А ось інші приклади ініціатив народних депутатів та чиновників. Податок на обмін валют, введення зборів на гастролі іноземних виконавців в Україні, збір за першу реєстрацію транспортного засобу, туристичний збір тощо. Схоже, незабаром можна чекати на пропозиції щодо встановлення податку на користування повітрям.

Так влада маневрує в економіці, ніби управляє нею. Хто страждає від цього? Тільки не влада. Вона лише багатіє, бо в Україні влада і бізнес — одне й те саме. А владу обирали ми спільно. Виходить, і жалітися немає на кого.

Підтримати малий і середній бізнес

Її треба вивчати, а не займатися часто пустою балаканиною в парламенті або на телевізійних шоу, стимулюючи раз за разом процес маневрування задля наповнення доходної частини держбюджету податками та зборами.

«Науковців», яким дисертації писали спритники, котрі самі не мають нормальної освіти, у законодавчій та виконавчій владі, — хоч греблю гати. На Хрещатику, 46 (у дворі) навіть є відповідна «контора». Про це явище ще років тридцять тому було створено художній кінофільм «Піна».

Чимало провладних економістів з науковими ступенями, які не мають ані досвіду, ані уявлення про економічну географію, структуру економіки, інтереси, рушійні сили, шляхи і методи розвитку країни тощо, скористалися послугами тих самих спритників, дехто з них згодом навіть опинився в еміграції. (Щоправда, на їхні «консультації» там попиту немає).

З прагматичної точки зору (вона якраз і є науковою) необхідно придивитися до США. Там при владі науковців майже немає. І країну називають одноповерховою. Чому? Бо основне населення і значна частина промисловості розміщені в невеликих містах та селищах.

Тому там частка малого та середнього бізнесу значна. Наприкінці 90-х років її експорт становив 52% всього експорту країни. Саме цей бізнес годує, одягає, робить різні вироби, винаходи та відкриття, оберігає майно та громадян, робить багато іншого для людей і країни, яка, як відомо, не є бідною.

Америка взагалі створена малим бізнесом, що з часом став середнім, а частина його — і великим. Це природна закономірність. Усе починається з малого. З філософії однакового підходу до природи і економіки виросла Америка, так вона і стала наймогутнішою державою світу.

Звичайно, США — не свята країна, і світова криза — її лихе породження. Але як вона дбає про себе! А чому? Не в останню, мабуть, чергу і тому, що влада там відображає інтерес не тільки великого капіталу (як у нас). Хто в Америці виграє президентські та парламентські вибори? Той претендент, який спирається на середній клас, уособлений, передусім представниками малого та середнього бізнесу.

Хто приводив до влади, особливо вдруге, Президента Л. Кучму? Чиновники, які претендували на вигоду від влади, великий бізнес в особі його вкладників, яким, у разі його поразки, погрожували «оргвисновками», зокрема звільненням з роботи, закриттям підприємств, іншими карами. Усе це відомо.

Хто згодом і зараз підтримує лінію влади, Президента зокрема, навіть попри протиріччя в Партії регіонів? Великий бізнес, який на наступних виборах агітуватиме залежних і натякатиме їм на негативні наслідки програшу їхнього кандидата. Орієнтуватиме адміністрації на використання незаконного арсеналу «боротьби». Хоч це і повтор ситуації, але він для олігархату звичний.

А ще одна з причин того — на великому підприємстві провести потрібні для перемоги заходи неважко: там працює багато залежних від власників, значить, і від влади, людей, яких «обробляють» платні, часто іноземні політтехнологи.

У такому разі малому та середньому бізнесу розраховувати на зміну державної політики у сфері економічних відносин в Україні не доводиться. Це також відчуває на собі абсолютна більшість пенсіонерів та людей, які отримують бюджетну допомогу.

Аналіз економічної ситуації у світі засвідчує необхідність докорінної зміни економічної політики, яка передбачає підтримку саме малого та середнього бізнесу, зокрема за рахунок збільшення податків для великого бізнесу.

Це — завдання для всіх, хто домагається влади. Завдання для громадян, від яких залежить вибір.

Олександр МОРОЗ.

«Якщо машина потрібна для себе особисто, то покупець, мабуть, пошукає можливостей для придбання трохи дорожчого, але якіснішого автомобіля. І навряд чи це буде машина українського виробництва. А транспорт для малого бізнесу — це передусім робоча конячка. Нехай це буде автокав'ярня, машина для доставки піци чи приватної хімчистки — тут важливіша ціна, а не комфорт перевезень. Тому, відшкодовуючи ставку саме для комерційних автомобілів, держава, зокрема, стимулюватиме і розвиток підприємництва», — вважає Андрій Жуков.

Як свідчить світовий досвід, запровадження програм стимулювання покупців автомобілів не дає стовідсоткових гарантій, що програма поставить на ноги автовиробників. Усе залежить від організації процесу — до якої міри чіткою і зрозумілою для простих людей буде схема отримання компенсації, стверджує президент Українського аналітичного центру Олександр Охріменко. **«У США цей метод дуже вдало спрацював в 2008—2009 роках, а от у Росії він провалився. Сама по собі ідея підтримки автовиробників правильна й доцільна. Вона реально може привести до зростання попиту на українські автомобілі економ-класу, але все залежить від її реалізації. Потрібні дуже чіткі умови й чітка та зрозуміла схема отримання компенсації для простих людей. У Росії такі заходи не досягли успіху, тому що зміст та умови програми були малозрозумілими для більшості росіян, а також дуже забюрократизованими»,** — стверджує О. Охріменко.

За словами експерта, доплати покупцям вітчизняних автомобілів можуть бути стимулятором для українського автовиробника, але тимчасовим. І якщо український автопром не інвестуватиме кошти у виробництво нових моделей та модернізацію виробництва, глобальний ефект від пільг буде незначний і непомітний.

Віктор ГРИНЕВИЧ.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

СИТУАЦІЯ

А з громадою вже давно не радяться...

ПОЧАТОК НА 3-Й СТОР.

Чи є вибір? Вибір сам приїхав до Кам'янця у вигляді інвесторів, що запропонували кам'янчанам скористатися перевагами державної програми за допомогою вигідного й необтяжливого інвестиційного проекту в 320 мільйонів гривень для будівництва комплексу теплоелектроцентралі (ТЕЦ), який забезпечить не тільки енергетичну стабільність Кам'янця, а й нові робочі місця для його мешканців та інші переваги, які може дати наявність у місті серйозного та потужного підприємства. У міськраді цей проект зустріли більш ніж прохолодно. А дарма, бо з огляду на дотаційний бюджет влада мала б думати про те, що інвесторів з добрими намірами треба зустрічати хлібом-сіллю, а не відмахуватися від них, як від набридливої мухи. Варто тільки пригадати минулорічний опалювальний сезон, коли міські очільники мало не щотижня їздили до столиці з простягнутою рукою — за лімітами на газ. Чому сьогодні вони «тримають у секреті» те, що на останніх засіданнях Кабміну заявлено про скорочення на 50 відсотків обсягів споживання пільгового газу?! Для громади Кам'янця є реальна загроза наступний опалювальний сезон розпочати ще гірше, ніж попередній.

Різницю та переваги державної інвестиційної програми над будь-яким кредитом зрозуміти неважко. Та місцева влада не дає громаді змогу дізнатися правду, проаналізувати умови. Інформація про вигідну державну програму — інвестиційний проект — усіляко перекручується або виставляється в негативному світлі. Обидві пропозиції — інвестиція та кредит — презентуються не на рівних умовах: кредит усіляко розхвалюють, як панацею, інформація про інвестиційний проект просто відсутня або ж усіляко замовчується та приховується! Невеличкий матеріал, розміщений на офіційному сайті Кам'янець-Подільської міської ради, було одразу ж знято, щоб люди не могли ознайомитися навіть із презентацією.

Давайте поглянемо, що нам пропонують одні й другі. Світовий банк дає кредит на 100 мільйонів гривень, який потрібно нам із вами через підвищення тарифів повертати. Інвестор вкладає свої кошти та готовий до розмови про зниження чинних тарифів, бо тепло з місцевих відходів (на них працюватиме ТЕЦ) значно дешевше, ніж газ. За кредитною умовою планується будівництво імпортних газових котелень, яке потягне за собою закриття напівдіючої ТЕЦ, напевно, зі скороченням висококваліфікованих працівників — інвестор пропонує викупити недіюче декілька років обладнання та приміщення для його реконструкції за новітніми технологіями із застосуванням сучасного вітчизняного обладнання. І головне, готовий додатково прийняти 40 працівників на ТЕЦ та близько 60 — для заготівлі місцевого біопалива. За кредити громада вимушена буде виплачувати понад 10 мільйонів гривень, а при залученні інвестицій бюджет додатково отримуватиме більш як 40 мільйонів гривень, оскільки з виробництва підуть податки. Громаду штовхають на багаторічний марафон виплат кредитних зобов'язань, нав'язаних місцевими чиновниками, яких за два роки просто не буде при владі. Що ж залишить ця міська влада наступникам? Відсотки до сплати, невдоволення та обурення громади. А кам'янчанам та їхнім дітям — боргову яму...

Сергій КРИЖАНОВСЬКИЙ,
кам'янчанин.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 143 (5643)
СУБОТА, 3 СЕРПНЯ 2013

Сам зробив вертоліт

СВІТ ЗАХОПЛЕНЬ

Понад тисячу деталей налічується в гвинтокрилі, який виготовив інженер з села Бронниця Могилів-Подільського району, що на Вінниччині, Анатолій Стафійчук. Машина може підніматися в небо на висоту два кілометри, зависає в повітрі на мінімальній відстані від землі шість метрів. І це ще не всі технічні характеристики єдиного в селі повітряного «птаха».

— Мій гелікоптер повноцінна машина, тільки менших розмірів, — каже Анатолій Стафійчук. — На ньому можу виконувати ті самі вправи, що й на заводській машині — повороти, задній хід, зависати в повітрі навіть на висоті шести метрів. У небо піднімаюся з будь-якого місця. Раніше злітав навіть з подвір'я. Щоправда, тоді ще не було сусідніх будинків. Тепер не ризикую. Транспортую вертоліт на машині в поле і там запускаю двигун.

Гелікоптер-малятко Стафійчука одномісний. Інженер працював над ним понад чотири роки. У машині понад тисячу деталей. Співрозмовник каже, що кожну з них перебрав руками по чотири рази. Саме стільки разів удосконалював свій гвинтокрил. «Для чого мені цей клопіт? — запитує співрозмовник. — Кожна людина знаходить те, що шукає. Це закон Всесвіту. Мені все життя сниться, що я літаю. Якщо небо кличе, треба відгукуватися».

Польоти уві сні та наяву

— Ще з дитинства мені сниться, що я літаю, — каже Анатолій Стафійчук. — І тепер бачу такі сни. Якщо ж піднімаюся в небо насправді, такі сни зникають. Літаю не тільки на своєму гелікоптері. Частіше роблю це на дельтаплані. Я член Могилів-Подільського клубу дельтапланеристів. Діти мої, Юля, 16 років, і 12-річний Владислав, теж члени цього клубу. Вони так само люблять польоти, як і я. Разом з сином піднімався в небо на власному вертольоті. Було трохи незручно, бо машина одномісна.

Однак враження від спільного польоту з батьком у Владислава залишаться на все життя.

Про те, щоб зробити літальний апарат, Анатолій Стафійчук задумувався, ще коли навчався у школі. Тоді у юнака було хобі — радіомоделювання. Ніколи не думав, що дитячі мрії можуть стати реальністю. Колега по роботі, інженер Могилів-Подільського районного вузла зв'язку, де працює Стафійчук, Олександр Омельченко, якось підбадьорив його. Мовляв, а чому не візьмешся за конструювання, у тебе ж золоті руки, ти все вмієш ними робити?

— Окрім бажання, у мене не було нічого — ні матеріалів, ні коштів на їх придбання, ні знайомих фахівців, які знаються на авіації, — каже пан Анатолій. — Тепер можу сказати, що головне не запчастини, важливішим є бажання людини досягти поставленої мети. Якщо ти прагнеш цього, знайдуться і потрібні люди, які допоможуть, і кошти, і матеріали... Спрацьовує закон Всесвіту: кожна людина знаходить те, що шукає. Кажу про це тому, що саме так вийшло у мене із створенням вертольота і я особисто переконався у справедливості цих слів.

Інженер Анатолій Стафійчук перед польотом на вертольоті, виготовленому своїми руками.

ДОВІДКОВО

Анатолій Стафійчук (40 років) — випускник Одеської академії зв'язку імені Попова. Саморобний гелікоптер конструктор назвав СА-1 (цифра один свідчить про зміну модифікації, спочатку був двигун однієї марки, тепер іншої). Розшифрувати літери не складно — з першої починається прізвище, з другої — ім'я конструктора. Вага вертольота 165 кг. Вантажопідйомність — 250 кілограмів. Найбільша висота польоту — 2 км. Максимальна швидкість — 120 км/год.

Двигун від... мотоцикла

Консультантом і керівником у Стафійчука під час його роботи над гелікоптером був інженер Василь Артемчук з Житомира. «У Василя Яковича авіаційна освіта, — каже співрозмовник. — Він працював на авіазаводах. Має вертоліт власного виробництва. Я йому дуже вдячний за допомогу, поради, а головне — за підтримку. Він не раз приїжджав до мене, я їздив вчитися до нього. У нас склалися дуже гарні стосунки. Не знаю, чи зумів би я без його порад зробити літальний апарат».

Однак поради-порадами, а робити все доводилося самому. Багато деталей замовляв через Інтернет. Частину з них виготовили на двох місцевих заводах — машинобудівному і приладобудівному. Двигун взяв від мотоцикла з коляскою МТ-10. Поперваx не вірив, що двигун, потужністю 38 кінських сил, може підняти в небо машину. Вісім годин налітав на ньому. Зараз встановив потужніший — на 54 кінські сили, від автомобіля «Сузукі».

Найбільше запам'ятався конструктору перший пробний політ. Не тим, що він не вдався. Машина тоді все-таки відірвалася від землі, але одразу опустилася на неї. «Декілька разів пострибала, як той птах з перебитим крилом, що силується піднятися в небо, і на цьому все закінчилося, — каже Анатолій. — Але треба було бачити, як все відбувалося!»

Випробовував вертоліт на сільському стадіоні. Людей зійшлося! Кожному хотілося побачити, як односельчанин підніметься в небо. Головне — чи підніметься? «Зіваки так тісно обступили машину, що я боявся двигун запускати, міг зачепити когось гвинтом, — розповідає Анатолій. — Попросив знайомих, щоб допомогли відправити натовп від машини на безпечну відстань. Довго це тривало. Поки всі бажаючі не сфотографували машину, не відійшли. А потім така невдача! Одне слово, осоромився перед земляками. Як кажуть, то був не мій день».

Старт повторив після доопрацювання деяких вузлів. З другої спроби все вдалося. Піднявшись у повітря на стадіоні, пролетів над селом трохи більше ста метрів і приземлився на подвір'ї власного будинку. Звідти знов стартував і повторив маршрут. Такою виявилася перша повітряна дорога його машини. Від щастя почувався на сьомому небі. А наступного дня чоловікові трохи підрізали крила несподівані гості.

Перелітати через Дністер заборонено

— Мав я трохи неприємностей зі своїм стрибунцем, — розповідає пан Анатолій. — З СБУ приходили до мене, і з прикордонного загону. Але ми порозумілися. Мені пояснили, як правильно зробити, щоб не стати порушником закону. Я отримав усі необхідні дозволи у прикордонників. Щоправда, перед кожним польотом зобов'язаний інформувати їх. Це не проблема. Тим паче, що в сусідню Молдову не збираюся літати. Бо гелікоптери з одним двигуном дозволено експлуатувати тільки над водою або над полями.

Друзі з дельтапланерного клубу допомагають Анатолію перевезти його гвинтокрил до місця старту. Зберігається він у гаражі на подвір'ї. Встановлюють на причіп авто і гайда в дорогу. Торік гелікоптер Стафійчука бачили на престижній сільськогосподарській виставці.

— Не знаю, яким чином довідалися про мого крилатого друга на Черкащині, — каже Анатолій. — Але саме тамтешні аграрії запросили мене на виставку. Приїхали представники відомої аграрної компанії. Сказали, що такою машиною зручно вносити трихограму на поля. Але перед цим треба показати техніку на виставці. Взяли на себе витрати на доставку вертольота туди й назад. Я готувався піднятися в небо. Організатори виставки спочатку погодилися, але потім передумали. Втім, так само не літала й інша техніка для обробки полів, представлена на виставці.

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

Фото надано Анатолієм СТАФІЙЧУКОМ.

Мапи із шести століть

Про географічні мапи житель селища Демидівка, депутат Рівненської обласної ради Олександр Башмат знає дуже багато. Хоча б тому, що, отримуючи свою першу інститутську спеціальність «землевпорядкування», детально вивчав геодезію, картографію, фотограмметрію, власноруч викреслював сотні картографічних прив'язок до певних територій.

Олександр Павлович вважає, що географічна мапа — це не тільки точне зображення за допомогою умовних знаків земної поверхні на площині у певній проекції, а й своєрідний поводир в історію. Це й спонукало Олександра Башмата до колекціонування географічних мап з неодмінною прив'язкою до рідного краю. Нещодавно його колекція, в якій майже сотня різнопланових і різночасових картографічних обрисів, поповнилася найстарішою мапою, де відображено демидівські терени. Цій мапі понад 600 років.

— Я — колекціонер з невеликим досвідом, — каже Олександр Башмат. — Усе почалося випадково. Якось до мене звернулися уродженці Демидівського району, які нині живуть в Австралії, з проханням допомогти в пошуку історії церкви у селі Дубляни. Шукаючи текстовий матеріал, несподівано натрапив на незнайомі географічні назви. Спочатку в «Статистичному описі церков та приходів Волинської єпархії» за авторством Миколи Теодоровича — це кінець XIX століття. Потім на середньовічних картах. Порівняння виявилося доволі цікавим, у дечому навіть неочікуваним. Ось так і зародилася ідея — віднайти щонайбільше зображень тієї місцини, з якою пов'язаний мій родовід.

Колекціонер старих географічних мап Олександр Башмат із мапою 1505 року, на якій зображені волинські терени.

— Чим цікаві мапи з вашої колекції?

— Кожна цікава, про кожну можна розповідати годинами. Скажімо, серед найбільш детальних та великомасштабних я відзначив би мапи передвоєнного періоду. Тоді, наприкінці тридцятих — на початку сорокових років минулого століття, Радянський Союз, ніби відчуваючи, що по мапах доведеться воювати, перевидав, вдосконалив усі наявні попередні проекти. Відтак, споглядаючи на них, скажімо, по своїй рідній Демидівці я бачу, де були не тільки головні об'єкти, а й навіть присадибні ділянки. Якщо взяти до уваги давніші карти (XVIII століття), то вони дещо дрібніші, але не менш промовисті. Бо по них відкрилося чимало населених пунктів (і не лише хуторів), які нині стерлися з лиця землі: Адамівка, Мар'янка, Чорна Лоза, Медушів, колонія Сілановиця, колонія Маркуза... — розповідає Олександр Башмат. — Цікаво, що на окремих мапах значився й національний склад населення. Так, по Демидівці є чітке розмежування на єврейський (торговельний) та український квартали. А в сусідній з Демидівкою Вербні поділ був на село та колонію. Зрештою, й понині тут ще дотримуються у розмовах топонімів «село Вербень» та «колонія Вербень». Позначалися колись на мапах й такі визначні віхи, як надання поселенню Магдебурзького права. Доволі цікавою волинською візитівкою є так звана археологічна мапа Антоновича. На ній — кургани, могильники, архітектурні пам'ятки. Одне слово, живі свідки історії. А щодо найдавнішої мапи з моєї колекції, то вона датується XIV століттям. Тоді саме Галицько-Волинське князівство перестало існувати як єдине політичне ціле, Галичина відійшла до Польщі, Волинь — до Литви, окреслювалися нові державні межі. У тому числі — й на мапі. Щоправда, ця мапа доволі примітивна і неточна. Деякі водойми на ній — як моря. Деякі кордони мали відхилення на сто—двісті верст. І все ж варто віддати належне тодішнім картографам за їхні напрацювання, які нині стали справжніми раритетами.

Хоча Олександр Башмат має багато мап із шести минулих століть, все ж йому хочеться ще більше дізнатися про минуле рідного селища Демидівка, яке нинішнього року відзначає 500-річчя з часу першої згадки.

— На одній із мап XVIII століття Демидівка має своє замчисько. Значить, колись тут був замок. Але про нього історія чомусь замовчує. От би з цього приводу довідатися щось більше. Як і про одноколійну залізницю, що сто років тому тягнулася до Демидівки. Про неї існують перекази, а ось жодних позначень на картах щодо її протяжності немає. Цікавим, вважаю, було б порівняння, як протягом століть змінювалися сільськогосподарські угіддя на території, де ми сьогодні живемо... — каже демидівський колекціонер. — Так що для подальшого пошуку маю чимало орієнтирів. Заодно раджу усім стати прихильниками до старих мап, навчитися їх читати, бо з них можна почерпнути багато цікавого.

До речі, перше зібрання мап Олександра Башмата отримало назву «Історичні карти малої батьківщини».

Олександра ЮРКОВА, Євген ЦИМБАЛЮК.
Рівненська область.

Фото Євгена ЦИМБАЛЮКА.

Враження від спільного польоту залишаться на все життя

За законодавством приватизація безплатна, а насправді...

Більшу частину життя ми разом із чоловіком пропрацювали на землі. Ми десятиліттями користувалися виділеними нам у власність земельними ділянками, але безплатні державні акти, видача яких передбачена чинним законодавством, я не отримала і не можу повністю розпоряджатися власними наділами.

Для безплатного отримання державних актів я зверталася до районної та обласної державних адміністрацій та до Державного агентства із земельних ресурсів України. Скрізь я отримала відповіді чи то про відсутність фінансування на виготовлення технічної документації, чи то про здійснення погоджень у зацікавлених міністерствах та відомствах щодо цих справ, але нічого конкретного мені сказано і запропоновано не було. Звичайно, на сьогодні є багато приватних землевпорядних організацій, які надають послуги з виготовлення документації на земельні ділянки, але, за моїми підрахунками, вартість цих послуг становить п'ять тисяч гривень, а за мого пенсійного забезпечення в розмірі 1017 гривень оплатити їх немає можливості.

На сторінках «Голосу України» хотілося б отримати вичерпну інформацію щодо інвентаризації земель, присвоєння земельним ділянкам кадастрового номера та безплатної видачі документів, які посвідчують право власності на земельні ділянки для таких категорій, як одинокі пенсіонери, особи похилого віку, діти війни, інші малозахищені верстви населення. Оскільки я впевнена, що проблема безплатного отримання державних актів про право власності на земельні ділянки турбує не тільки мене.

М. КОШЕЛЬНИК.

*Масівці
Хмельницького району.*

Відповідає адвокат Олексій ОВДІЄНКО

Положеннями чинного законодавства України не передбачено спеціальних пільг для таких категорій населення, як одинокі пенсіонери, особи похилого віку, діти війни, інші малозахищені верстви населення щодо оплати вартості робіт із розробки необхідної документації із землеустрою та здійснення державної реєстрації земельної ділянки в Державному земельному кадастрі.

Проте хотілося б звернути увагу на те, що з 2013 року змінився порядок оформлення прав на земельну ділянку. Зокрема, з 1 січня 2013 року набув чинності Закон України «Про Державний земельний кадастр», який установлює правові, економічні та організаційні засади у сфері Державного земельного кадастру. Одночасно з прийняттям цього нормативного акта було внесено зміни до законодавства, яке встановлює порядок оформлення права власності. Тож необхідно звернути увагу на такі моменти.

За новим порядком особа до того, як оформити право власності на земельну ділянку та отримати можливість вільно розпоряджатися нею, повинна провести державну реєстрацію такої земельної ділянки в Державному земельному кадастрі. Це відбувається згідно з положеннями ст. 24 Закону України «Про державний земельний кадастр» шляхом відкриття поземельної книги, до якої вносяться відомості на підставі документації, поданої для державної реєстрації (крім відомостей про власників та користувачів). Також під час проведення державної реєстрації земельної ділянці незалежно від форми власності присвоюється кадастровий номер. Він є індивідуальною послідовністю цифр та знаків, які не повторюються на всій території України.

Для того, щоб провести державну реєстрацію земельної ділянки, потрібно розробити певну документацію. Розробниками документації із землеустрою, відповідно до положень ст. 26 Закону України «Про землеустрій», можуть бути юридичні особи, що володіють необхідним технічним і технологічним забезпеченням та у складі яких працює не менш як два сертифіковані інженери-землевпорядники. А також фізичні особи — підприємці, які володіють необхідним технічним та технологічним забезпеченням та є сертифікованими інженерами-землевпорядниками.

Взаємовідносини замовників і розробників документації із землеустрою регулюються законодавством України і договором, яким визначається вартість робіт і встановлюється, хто (замовник чи розробник) подаватиме документацію до відповідного територіального органу Держземагентства. Однак за загальним правилом це здійснює розробник. Положення ст. 28 Закону України «Про землеустрій» передбачено, що максимальний строк складання документації не повинен перевищувати шести місяців з моменту укладення договору.

Державна реєстрація земельних ділянок здійснюється за заявою, оформленою за формою, встановленою центральним органом виконавчої влади. Окрім заяви, Державному кадастровому реєстратору територіального органу Держземагентства за місцем розташування земельної ділянки подаються такі папери:

✍ документ, що підтверджує оплату послуг з державної реєстрації земельної ділянки. Необхідно звернути увагу, що вартість цих послуг становить 65 гривень згідно з Постановою КМУ №835 від 1 серпня 2011 року «Деякі питання надання Державним агентством земельних ресурсів та його територіальними органами адміністративних послуг»;

✍ оригінал документації із землеустрою, яка є підставою для формування земельної ділянки.

Державний кадастровий реєстратор перевіряє відповідність документів вимогам законодавства та протягом 14 днів за результатами перевірки здійснює державну реєстрацію земельної ділянки або надає заявнику мотивовану відмову. Відповідно до ч. 8 ст. 24 Закону України «Про Державний земельний кадастр» на підтвердження реєстрації заявнику безплатно видається витяг із Державного земельного кадастру про земельну ділянку з її планом. На практиці трапляються випадки, коли територіальні органи Держземагентства вимагають додатково сплатити 53 гривні за видачу витягу. Однак така вимога є неправомірною, оскільки безплатна видача такого документа передбачена законом.

Після проведення державної реєстрації земельної ділянки, необхідно здійснити державну реєстрацію прав на цю земельну ділянку відповідно до Закону України «Про державну реєстрацію прав на нерухоме майно та їх обтяжень». Для цього подається заява про державну реєстрацію прав та їх обтяжень щодо своєї земельної ділянки державному кадастровому реєстратору, який здійснив державну реєстрацію земельної ділянки. Відповідно до п. 4 ст. 28-1 наведеного вище закону він у день надходження такої заяви подає її разом із необхідними копіями документів в електронній формі до органу державної реєстрації прав. За державну реєстрацію прав на нерухоме майно встановлюється плата у вигляді державного мита, яке становить сім неоподаткованих мінімумів доходів громадян, тобто 119 гривень. Проте п. 18 ст. 4 Декрету КМУ «Про державне мито» встановлено, що державне мито не сплачують такі категорії осіб:

✍ громадяни, що належать до категорій 1 і 2 постраждалих внаслідок Чорнобильської катастрофи;

✍ громадяни, що належать до категорії 3 постраждалих внаслідок Чорнобильської катастрофи, які постійно проживали до відселення чи самостійного переселення або постійно працюють на території зон відчуження, безумовного і гарантованого добровільного відселення, за умови, що вони станом на 1 січня 1993 року прожили або відпрацювали в зоні безумовного відселення не менш як три роки;

✍ громадяни, що належать до категорії 4 потерпілих внаслідок Чорнобильської катастрофи, які постійно працюють і проживають або постійно проживають на території зони посиленого радіоекологічного контролю, за умови, що станом на 1 січня 1993 року вони проживали або відпрацювали в цій зоні не менш як чотири роки;

✍ інваліди Великої Вітчизняної війни та сім'ї воїнів (партизанів), які загинули чи пропали безвісти, а також прирівняні до них у встановленому порядку особи;

✍ інваліди 1 та 2 груп.

За результатом розгляду заяви орган державної реєстрації прав протягом 14 робочих днів з моменту надходження надсилає державному кадастровому реєстратору свідоцтво про право власності на нерухоме майно для видачі його заявнику. Слід звернути увагу, що згідно з п. 9 розділу 7 прикінцевих та перехідних положень Закону «Про Державний земельний кадастр» з 1 січня 2013 року державні акти на земельні ділянки не видаються. Після отримання свідоцтва про право власності на нерухоме майно державний кадастровий реєстратор вносить до поземельної книги інформацію про власників земельної ділянки.

Тобто законодавством передбачено, що приватизація земельних ділянок проводиться безплатно, за винятком державного мита, але в реальності населення змушене сплачувати певну суму розробникам документації із землеустрою.

Записала Сюзанна КІРІНА.

Малюнок Олексія КУСТОВСЬКОГО.

КРИМІНАЛ

Затримали прикарпатця, який замовив гашиш

Від 8 до 10 років може отримати зловмисник замість посилки, що мала надійти йому із Португалії.

У мікроавтобусі, який їхав із Португалії, серед посилок співробітники СБУ спільно з інспекторами на митному посту «Тиса» виявили у залізній банці з-під какао підозрілу речовину темно-коричневого кольору. Експертиза підтвердила: у банці було майже 85 грамів особливо небезпечного наркотика — гашишу. Сталося це на початку липня.

Водій пояснив, що отримав пакунок від невідомої особи і повинен був доправити його до Івано-Франківська, а про вміст посилки нічого не знав.

У липні поблизу однієї з автозаправок Калуша Івано-Франківської області, куди прибув мікроавтобус, співробітники СБУ в Закарпатській області затримали отримувача посилки з наркотиком.

27-річний місцевий мешканець зізнався правоохоронцям, що замовив гашиш у свого знайомого, котрий проживає у Португалії. Частину цього наркотичного засобу він планував реалізувати, а частину залишив для власного вжитку.

Ужгородський міськрайонний суд стосовно громадянина України обрав запобіжний захід — тримання під вартою, повідомили «Голосу України» у прес-центрі СБУ.

Василь НІТКА.

Ужгород.

Окупували наперсточники

Після кількох років затишшя в Одесі знову з'явилися наперсточники, які намагаються обдурити місцевих жителів і гостей міста за допомогою маніпуляцій з кульками й стаканчиками. Цього разу шахраї змінили місце дислокації — тепер вони працюють не на залізничному вокзалі, а на головній вулиці міста — Дерибасівській.

Махінаціями аферисти займаються буквально за сто метрів від стаціонарного поста міліції й починають свою роботу ввечері, коли збирається велика кількість людей.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеса.

Чи винний правоохоронець — з'ясує прокуратура

Прокуратура Гадяцького району почала кримінальне провадження за фактом дорожньо-транспортної пригоди за участю співробітника міліції. Як повідомили власкору «Голосу України» у прес-служби прокуратури області, в селі Глибока Долина під час руху зіткнулися два автомобілі — вантажівка і легковик. За кермом останнього перебував старший сержант міліції, мешканець сусідньої Сумської області.

Внаслідок ДТП постраждали водій легковика та двоє його пасажирів — усі вони потрапили до лікарні. Вже встановлено, що обидва водії були тверезими. До того ж міліціонер кермував власним транспортним засобом у позаслужбовий час. За попередніми даними, він їхав на прийом до лікаря-стоматолога. Всі обставини цієї дорожньо-транспортної пригоди нині з'ясовують слідчі прокуратури.

Василь НЕЙЖМАК.

Полтавська область.

Харчовий мак контрабандою

Між українським селом Копище та білоруськими Милошевичами прикордонники Житомирського загону виявили автомобіль, в якому було 123 мішки контрабандного харчового маку.

Мікроавтобус «Мерседес» білоруської реєстрації, біля якого чоловіки перевантажували товар, вартові помітили в лісосмузі, за 10 метрів від держкордону. При наближенні прикордонного наряду невідомі, кинувши все, втекли на територію Білорусі. В бусі, крім маку, було знайдено також технічний паспорт на автомобіль та паспортний документ, імовірно, одного з порушників, жителя Мінської області.

Про правопорушників було негайно повідомлено представників МВС та білоруських колег. Місяць тому біля цього самого села було затримано майже 4300 кілограмів насіння маку — тоді його намагалися провезти на підводах.

Олексій КАВУН.

Житомирська область.

Під час проведення державної реєстрації земельній ділянці незалежно від форми власності присвоюється кадастровий номер

У столичному арт–центрі «Я Галерея» експонується перша персональна виставка творів живописця Юрія Денисенкова

5 серпня минає 110 років від дня народження знаменитого українського співака Бориса ГМИРІ (1903—1969)

Третій дзвінок

У нас чимало хороших театрів. Але їм обмаль уваги приділяють наші ЗМІ. Можливо, вважають, що будь-яка згадка про театр — це реклама, за яку треба платити. Втім, так само ставляться й до вітчизняної літератури та музики.

Тим часом розумні люди роблять інакше. Скажімо, в Омську (провінція, Сибір!) — 6 чи 7 театрів і чотири телеканали. І кожен телеканал має програму про театр. У нас же швидше покажуть позичену в тому само Омську передачу, аніж зроблять свою. Через те про кожну таку ініціативу доводиться писати як про щось особливе. Ось і знову привід є: на телеканалі ТВі стартував новий телевізійний проект, присвячений театру, — «Третій дзвінок». Він справді особливий за рівнем підготовки й подання. Тут показують телеверсії легендарних театральних постановок, більшість із яких ми вже не побачимо на сцені. Дебютна програма була присвячена геніальному Богданові Ступці. Показано одну з його останніх робіт — «Лев і Левиця», де він грав Льва Толстого. А гостем студії був постановник цієї вистави Станіслав Моісеєв, нинішній художній керівник театру імені Франка. Услід за тим показано «Не боюся сірого вовка» Андрія Жолдака, гостем студії Ада Роговцева, що грала колись у цій виставі. Нарешті, сьогодні та завтра зможемо побачити рок-оперу «Біла ворона», яку представлять її учасники Наталя Сумська та Анатолій Хостікоєв **(на знімку вгорі)**.

Автор і ведуча «Третього дзвінка» театрознавець Наталка ГРАБЧЕНКО (на знімку) ***розповідає:***

— Про створення такого проекту на телеканалі я мріяла давно. Мені довелося робити програму «Весь світ театру» ще на Першому національному. Вона виходила в ефір сім років. В такому ж форматі — програма про театр і телеверсія театральної вистави. Потім була довга перерва. А тепер зійшлися три складові для того, щоб виник цей проект — «Третій дзвінок» на телеканалі ТВі. З одного боку — це була ідея телеканалу. З другого — є ТРК «Золоті ворота», де зберігаються 140 телевізійних версій театральних програм — робота моя і моїх колег: протягом 16 років ми фіксували життя українського театру. І третя складова — сім з половиною місяців тому в мене народилася донька, я отримала час гуляти з візочком і про щось думати... Бувають такі моменти, коли Космос відкритий для твоїх побажань. І я подумала, чим би хотіла сьогодні займатися — щоб це було до душі мені і цікаво всім. І щоб моя дитина могла пишатися своєю мамою... Я подумала, що хотіла б повернутися у свою театральну тему. Ці три складові зійшлися, і все склалося на нашу користь. Проект — із двох частин. Власне програма про театр, яка презентує театр узагалі, що в ньому робиться, презентує особистості — а вони дуже глибокі, неймовірно змістовні, і з ними надзвичайно цікаво спілкуватися. А друга частина — вже плід їхньої праці, телевізійні версії театральних постановок.

— Чи може телебачення відтворити театральну виставу так, як вона йде в глядацькій залі?

— Не може. Але ми цього прагнемо. Гарний рецензент, коли пише про театральну виставу, мусить подбати, щоб читач, ознайомившись із його відгуком, ПОБАЧИВ цю виставу. Так само і телебачення. Але до ТБ — набагато більше вимог, бо воно має більше можливостей — поставити в залі 5 камер і зафіксувати все з різних точок.

— Що таке оті 140 постановок, про які ви згадували?

— Передусім хотілося показати ті вистави, які ніколи в ефірі не були. Це, приміром, постановки Андрія Жолдака. Режисера, який найбільш затребуваний і в Росії, і в Європі. У нас є його перша серйозна робота — «Не боюся сірого вовка», вистави його харківського періоду.

Показуватимемо й молодих та авангардних, і знаних та маститих акторів та режисерів. У нас є вистави різних жанрів, різних напрямів, різних театрів.

На 60-70% це постановки, які вже знято з репертуару. Тобто це вже театральна історія, але на неї цікаво дивитися. Багато вистав відійшли у минуле, бо людей, які в них грали, вже немає з нами.

— Які з них ви самі передивляєтеся із задоволенням?

— Андрія Жолдака «Кармен». Це просто історія кохання. Неймовірно складна, неймовірно сильна. І я переконана, що телеглядачам її так само цікаво буде подивитися. Коли погано на душі, дивлюся виставу Рея Куні «№13» театру Лесі Українки. Там блискучий Кирило Кашліков. Це, кому необхідно підняти настрій, — треба дивитися обов'язково. Люблю переглядати вистави з Богданом Ступкою. Я дуже пишаюся, що в нашому доробку є «Тев'є-Тевель». Ми її записали в 2005 році. Ступку замінити неможливо, тому, думаю, цієї вистави, принаймні, в такому вигляді, вже не буде ніколи.

— Хто ваш глядач?

— Від наймолодших і до найстарших. Від найскромніших до найбагатших. Зрештою, нема людей, які б узагалі не цікавилися театром. Наш глядач — це передусім ті, які знають і люблять. І ті, хто не може регулярно ходити в театр з об'єктивних причин. Що, в райцентрах чи селах люди не живуть? Дай Боже, щоб тільки покриття в ТВі було хороше і там могли дивитися нашу передачу. Ну, і ті, я переконана, хто завдяки нашій програмі відкриє для себе театр. Я знаю випадки, коли двадцятирічні люди вперше приходили в театр, і якщо потрапляли на правильну виставу, були приголомшені — чому ж досі вони сюди не ходили? Повірте, в театрі відбувається чимало цікавого. І якщо ви туди не ходите і цього не бачите — ви якоюсь мірою себе обкрадаєте. Відривайтеся від комп'ютерів, від віртуального світу, ідіть у світ театральний. Він теж частково віртуальний, але живий, бо тут і зараз, на відстані простягнутої руки, народжується диво живого театрального мистецтва. Це одне з найцікавіших емоційних потрясінь, які можуть бути в сучасної людини.

— Що в найближчих планах?

— Вистава столичного Лівобережного театру «Живий труп» і бесіда з її постановником Едуардом Марковичем Митницьким. Він в юності захоплювався футболом, і наша розмова на тему: «Чому ми така футбольна країна, але така нетеатральна?»

А на День незалежності покажемо виставу «Задунаєць за порогом», це театральна компанія «Бенюк і Хостікоєв», чекаємо в гості Богдана Бенюка і виконавця однієї з головних ролей Тараса Постникова. Він драматичний актор, а також унікальний музикант, який грає на десяти, якщо не більше, українських народних інструментах, і, сподіваюся, покаже все це в нас у студії.

Підготував Віталій ЖЕЖЕРА.

Фото з архіву телеканалу.

На день народження Тернополю подарують 12 скульптур

Скульптори з різних міст України взяли участь у всеукраїнському пленері «Камінь. Алегорія» в Тернополі. Місцева влада запросила їх, щоб зробити подарунок мешканцям обласного центру до Дня міста, який святкують наприкінці серпня. Створено 12 алегоричних постатей, серед яких Кобзар, Минуле і Майбутнє, Свобода, Весна, Ангел із трипільською символікою тощо. За словами міського голови Тернополя Сергія Надала, це продовження традиції, початок якій було покладено 35 років тому, коли тут відбувся перший пленер. Скульптури його учасників досі прикрашають парк імені Шевченка.

Володимир Шолудько вносить останні штрихи у свою композицію.

Цього року захід відбувався у парку «Топільче». «Ми ще думаємо: створити тут Алею скульптур чи кожній знайти окреме місце, — сказав Сергій Надал. — Постать Кобзаря, гадаю, могла би бути доречною при вході до Палацу культури «Березіль». Приємно, що у пленері взяли участь і скульптори з іменем, і молоді майстри. Гадаю, такі заходи у Тернополі стануть традиційними».

Відомого київського скульптора, автора більш як десяти пам'ятників та пам'ятних знаків у різних містах Володимира Шолудька я застала, коли він вносив останні штрихи у свою скульптуру «Український Паганіні». Вона присвячена відомому скрипалеві і композитору Богдару Которовичу. «На пленер мене запросив мій приятель, нині начальник міського управління культури і мистецтв Олександр Смик, — розповів митець. — Ідея присвятити свою роботу Богдару Которовичу виникла ще перед поїздкою до Тернополя, а вже тут, на місці, втілював свій задум. Головна героїня композиції — скрипка, а також український рушник і метелики. Історію з метеликами розповіла мені дружина композитора. На концерт Которовича 1999 року до Києва привезли велику цінність — скрипку Паганіні. До неї приставили охорону. В перерві біля інструмента раптом з'явилися три метелики. Чи прилетіли на звуки, чи то було якесь знамення — важко відповісти, але я вирішив внести цей елемент до своєї композиції». А взагалі у Тернополі працювалося комфортно. Матеріал — вапняк, він добрий у роботі».

Одна з робіт учасників пленеру.

На жаль, під час пленеру обірвалося життя відомого скульптора доцента Львівської академії мистецтв Григорія Кудлаєнка. В нього був інфаркт, лікарям не вдалося врятувати життя митця. Григорій Кудлаєнко брав участь у першому пленері 35 років тому. Нинішню його композицію «Минуле і Майбутнє» закінчили колеги. Скульптор залишив по собі у Тернополі цікаві роботи і світлу пам'ять.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

Фото автора.

Протягом 16 років ми фіксували життя українського театру

ОГОЛОШЕННЯ

Постановою господарського суду м.Києва від 16.07.2013. по справі №49/262-6 Товариство з обмеженою відповідальністю "Алес Буд" (03680, Київ-134, вул. Якутська,10, ЄДРПОУ 30310055) визнано банкрутом. Відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Гуцал Тамару Михайлівну (Свідоцтво №1035 від 03.06.2013, адреса для листування: Гуцал Т.М., а/с 47, м.Київ-1, 01001).

Постановою Господарського суду міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44) від 04.07.2013 р. у справі №910/316/13 Закрите акціонерне товариство "Юрекс" (03061, м. Київ, вул. Танкістів, буд.30, код ЄДРПОУ 38017202) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором по даній справі призначено арбітражного керуючого Гусара Івана Олексійовича (свідоцтво на право здійснення діяльності арбітражного керуючого №143, видана Міністерством юстиції України 15.04.2013 року), адреса для листування: м. Київ, а/с 29, 01030, тел. (067) 231- 15- 21.

Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня публікації оголошення.

Господарський суд Харківської області (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8 під.) постановою від 24.07.2013 р. по справі № 922/2757/13 визнав банкрутом фізичну особу-підприємця Єну Надію Іванівну (61129, м. Харків, вул. Командарма Уборевича, буд. 50, кв. 231; ІН 2377001342; п/р 2600115831 у відділенні ХРУ ПуАТ "Полтава-банк", МФО 331489).

Ліквідатором ФО-П Єни Н. І. призначено арбітражного керуючого Севостьянова Євгена Вікторовича (свідоцтво № 981 від 23.05.2013 р.; адреса для листування: 61075, м. Харків, вул. Тухачевського, 7, кв. 78).

Ухвалою господарського суду Вінницької області (21036, м. Вінниця, Хмельницьке Шосе, 7) від 10.07.2013 порушено провадження у справі № 902/173/13-г про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю "Спільне Українсько-Чеське підприємство - компанія ТоргСервіс" (ЄДРПОУ 20119890, м. Вінниця, вул. Хмельницьке Шосе, буд. 11, п/р 2600115279 в Вінницькій ОД АТ "Райффайзен Банк Аваль", МФО 302247).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Болховітіна Віталія Михайловича (ліцензія серії АВ №592882 від 18.11.2011; м. Вінниця, вул. 1-го травня, буд. 94, кв. 15).

Ухвалою Господарського суду Луганської області (91016, м. Луганськ, пл. Героїв ВВв, 3а) від 23.07.2013 р. порушено провадження по справі № 913/1849/13 про банкрутство Публічного акціонерного товариства "Кремінський завод "Хімавтоматика" (92900, Луганська обл., м. Кремінна, вул. Куйбишева, 161, код ЄДРПОУ 04699244, р/р 2600030134882 в ПАТ "Реал Банк", МФО 351588) та відкрию процедуру санації боржника. Керуючим санації боржника призначено Юдакова Олександра Миколайовича (ідентифікаційний номер 1769005752, паспорт серії МК № 486518 виданий 12.05.1997 р. Жовтневим РВ ХМУ УМВС України в Харківській області), розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Калініну Вікторію Вікторівну (свідоцтво № 688 від 10.04.2013р., ідентифікаційний код 2598415162, яка мешкає за адресою: 91005, м. Луганськ, 27 квартал, б. 6, кв. 8).

Заяви кредиторів з грошовими вимогами до банкрута приймаються у місячний термін з дня опублікування оголошення.

Ухвалою Господарського суду Полтавської області (36000, м.Полтава, вул.Зигіна, 1) від 16.07.2013р. по справі № 917/1311/13 порушено провадження у справі про банкрутство по Товариству з обмеженою відповідальністю "Автотранспортне підприємство "Євротранзит" (36010, м. Полтава, вул.Червонофлотська, 35, код ЄДРПОУ 37439706, р/р 26003110300374 в ПАТ "Банк Ринкові Технології", МФО 380786). Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Кузнєцову О.А. (свідоцтво № 348 від 27.02.2013р.). Вимоги кредиторів приймаються протягом тридцяти днів від дня опублікування оголошення.

Господарський суд м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б.Хмельницького, 44-в) постановою № 910/869/13 від 24.07.13р. визнав банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю "Корпорація - Т", (м. Київ, вул. Вишгородська, 23, код 32524519, р/р 26004005249005 в ПАТ "Банк Кіпру", МФО 320940). Ліквідатор - Грицай С.О. (Свідоцтво № 1715 від 24.07.13), 01030, м. Київ, а/с 38, т. (050) 385-25-07.

Свідоцтво КВ № 44178698 від 24 травня 2013 р., видане загальноосвітнім навчальним закладом І-ІІ ступенів "Загальноосвітня санаторна школа-інтернат №19" м. Києва на ім'я Косова Євгенія Юрійовича, вважати недійсним у зв'язку з його втратою.

Рішенням Загальних зборів учасників Товариства з обмеженою відповідальністю "ЄЛІТ-БІЗНЕС" (Протокол №23/07-1 від 23.07.2013р.) вирішено припинити Товариство з обмеженою відповідальністю "ЄЛІТ-БІЗНЕС" (ідентифікаційний код 35196699; адреса місцезнаходження: 01133, м. Київ, бульвар Лесі Українки, буд. 26) шляхом його ліквідації.

Ліквідатором ТОВ " ЄЛІТ-БІЗНЕС" призначено Кушнір Тетяну Іванівну.

Кредитори можуть заявити свої вимоги до ТОВ "ЄЛІТ-БІЗНЕС" протягом двох місяців з дня публікації даного оголошення шляхом подання письмових вимог (претензій) за адресою: 01133, м. Київ, бульвар Лесі Українки, буд. 26.

У ЗВ'ЯЗКУ з визнанням банкрутом товариства з обмеженою відповідальністю "Торгово-інвестиційна компанія "ВИД" (адреса: 79056, м. Львів, вул. Ковельська. 109А, код ЄДРПОУ 36659421) і відкриттям ліквідаційної процедури оголошується реалізація майна банкрута для забезпечення його відчуження за найвищою ціною шляхом безпосереднього продажу юридичній або фізичній особі. Пропозиції про придбання цілісного майнового комплексу або частини майна банкрута із зазначенням переліку та кількості, а також ціни в гривнях за одиницю майна без урахування ПДВ. приймаються до 15 серпня 2013 р. за адресою: 79007, м. Львів, вул. Наливайка, 3/9.

Ліквідатор ВАТ Банк "БІГ Енергія", що діє на підставі постанови Правління НБУ від 24.02.2010р. №97 та постанови Правління НБУ від 26.02.2013р. №53, повідомляє про продаж цінних паперів та корпоративних прав, що належать ВАТ Банк "БІГ Енергія":

1) акції прості іменні ПАТ "Укрнафта" (код ЄДРПОУ 00135390) у кількості 84 штуки. Ціна продажу 8 535,24 грн. за пакет.

2) акції прості іменні ПАТ "Укртелеком" (код ЄДРПОУ 21560766) у кількості 6552 штуки. Ціна продажу 786,24 грн. за пакет.

3) акції прості іменні ПАТ "Полтаваобленерго" (код ЄДРПОУ 00131819) у кількості 522 штуки. Ціна продажу 234,95 грн. за пакет.

4) акції прості іменні ПрАТ "СК "Промінь" (код ЄДРПОУ 32077527) у кількості 14 942 000 штук. Ціна продажу 6 873 320,00 грн. за пакет.

5) дисконтні облігації ТОВ Девелоперська компанія "Профіт-Груп" (код ЄДРПОУ 34413030) у кількості 12020 штук. Ціна продажу 1,00 грн. за пакет.

6) іменні інвестиційні сертифікати Закритого диверсифікованого пайового інвестиційного фонду "Розумний капітал" (ТОВ "КУА "Фінансовий Актив" код ЄДРПОУ 35253259) у кількості 1910 штук. Ціна продажу 125 875,75 грн. за пакет.

7) іменні інвестиційні сертифікати Пайового закритого недиверсифікованого венчурного інвестиційного фонду "Будівельні інвестиції" (ТОВ "КУА "Актив Плюс" код ЄДРПОУ 32977421) у кількості 9 999 000 штук. Ціна продажу 49 995,00 грн. за пакет.

8) іменні інвестиційні сертифікати Пайового закритого недиверсифікованого венчурного інвестиційного фонду "Кийбуд-Інвест" (ТОВ "КУА "Актив Плюс" код ЄДРПОУ 32977421) у кількості 6 999 300 штук. Ціна продажу 34 996,50 грн. за пакет.

9) іменні інвестиційні сертифікати Пайового закритого недиверсифікованого венчурного інвестиційного фонду "ГлобалМедКер-Інвест" (ТОВ "КУА "Актив Плюс" код ЄДРПОУ 32977421) у кількості 7 355 643 штук. Ціна продажу 36 778,22 грн. за пакет.

10) корпоративні права (частка) в статутному капіталі ТОВ Лізингова компанія "Енерголізинг" (код ЄДРПОУ 24595280) у розмірі 8% від статутного капіталу товариства. Ціна продажу 1,00 грн. за пакет.

Згідно Рішення Комісії з питань нагляду та регулювання діяльності банків НБУ від 19.07.2013 №510 продаж цінних паперів здійснюватиметься через професійного учасника фондового ринку в порядку, визначеному законодавством України. Витрати на оплату винагороди професійного учасника фондового ринку покладаються на покупця. Продаж акцій приватного акціонерного товариства та частки товариства з обмеженою відповідальністю здійснюватиметься третім особам після використання переважного права акціонерів/учасників товариств.

За більш докладною інформацією про умови продажу звертатися за тел.: (044) 246-59-42, 246-59-43, факс (044) 246-63-32.

Оголошення про продаж ліквідатором ПУБЛІЧНОГО АТ "АКБ "БАЗИС" майна (активів) Банку.

Ліквідаційна комісія ПУБЛІЧНОГО АТ "АКБ "БАЗИС" з 20.08.2013 розпочинає продаж майна (основних та малоцінних засобів залишковою вартістю до 1000 грн., а саме: кондиціонери, сейфи, оргтехніка, банкомати, касове обладнання, офісні меблі тощо), що затверджено рішенням Комісії Національного банку України з питань нагляду та регулювання діяльності банків від 26.07.2013 № 532.

Ознайомитись з переліком майна, що підлягає продажу, та цінами можна за адресою: м. Харків, пров. Мар'яненка, 4, кімната № 5, з понеділка по п'ятницю з 10.00 до 13.00.

Постановою господарського суду Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-а) від 18.07.13р. по справі №904/392/13-г Товариство з обмеженою відповідальністю "Рітмекс" (адреса: 49015, м. Дніпропетровськ, вул. Новоорловська, 30, код ЄДРПОУ 37620149, р/р 26007017824001 в Дніпропетровському РУ ПАТ КБ "Південкомбанк" м. Дніпропетровськ, МФО 305266) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру у справі строком на 1 рік.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Левченка Миколу Вікторовича (свідоцтво про право здійснення діяльності арбітражного керуючого №1422 від 16.07.13р., адреса: 53172, Дніпропетровська область, Софіївський район, с. Жовтневе, вул. Шевченка, буд. 19).

Постановою Господарського суду Полтавської області (36000, м.Полтава, вул. Зигіна, 1) від 25.06.2013р. по справі № 917/952/13 Товариству з обмеженою відповідальністю "СБ-РАДАР" (36010, м. Полтава, вул. Червонофлотська, 35, код ЄДРПОУ 37961259, р/р 26001110300815 в ПАТ "Банк Ринкові Технології", МФО 380786) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено голову ліквідаційної комісії Рибака Сергія Ігоровича.

Вимоги кредиторів приймаються ліквідатором протягом одного місяця після опублікування даного оголошення за адресою: 36014, м.Полтава, вул.Жовтнева, 77, а/с 146.

Господарський суд Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Тюленіна, 21/вул. Шаумяна, 4) ухвалою від 13.06.2013 року по справі № 908/1971/13 порушив провадження у справі про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю "Енергія корму" (код ЄДРПОУ 35439919; 69000, м. Запоріжжя, вул. Ентузіастів, буд. 3), введено мораторій на задоволення вимог кредиторів та відкрито процедуру санації.

Керуючим санацією призначено директора боржника - Коротенка Валентина Вікторовича (ідент. номер 2521303030).

Розпорядником майна боржника призначено арбітражного керуючого Лященка Сергія Сергійовича (свідоцтво № 107 від 04.02.2013 р., 49027, м. Дніпропетровськ, а/с 1784).

-Ухвалою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б, Хмельницького, 44-б) №910/12461/13 від 17.07.2013 року порушено провадження у справі про банкрутствоТОВ "КУА "Люкс Ессет Менеджмент" (04053, м. Київ. вул. Коцюбинського, буд.7, оф. 5-А; код ЄДРПОУ 35828363) та введено процедуру розпорядження майном боржника

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Дранченко Валентину Михайлівну (04074, м. Київ, вул. Мукачівська, 3/9, кв. 14; свідоцтво №407 від 26.02. 2013 р.).

Вимоги кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

- Ухвалою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) №910/11897/13 від 18.07.2013 року ТОВ "Бердичівський Хлібозавод" (01054, м. Київ вул. Тургенєвська, 15, офіс 65; код ЄДРПОУ 00377704) визнано банкрутом та введено процедуру розпорядження майном боржника.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Коптєву Аллу Євгенівну (07300, м. Вишгород, вул. Київська, 4, кв. 8; свідоцтво №743 від 11.04.2013 року).

Вимоги кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.-

Ухвалою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) №910/12856/13 від 17.07.2013 року ТОВ "ВОК Девелопмент" (01030, м Київ, вул. Богдана Хмельницького, буд. 51-Б, код ЄДРПОУ 30219412).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Клименко Яну Анатоліївну (м. Київ, вул. Осіння, 33, кв. 127; свідоцтво №775 від 17.04.2013 року).

Вимоги кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Господарський суд Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Тюленіна, 21/вул. Шаумяна, 4) ухвалою від 19.06.2013 року по справі № 908/1927/13 порушив провадження у справі про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю "Едіта плюс" (код ЄДРПОУ 37732774; 69000, м. Запоріжжя, вул. Будівельників, буд. 21-А), введено мораторій на задоволення вимог кредиторів та відкрито процедуру санації.

Керуючим санацією призначено директора боржника - Тицького Валентина Валентиновича (69000. м. Запоріжжя, вул. Будівельників, буд. 21-А; ідент. номер 2886901679).

Розпорядником майна боржника призначено арбітражного керуючого Лященка Сергія Сергійовича (свідоцтво №107 від 04.02.2013 р., 49027, м. Дніпропетровськ, а/с 1784).

Постановою Господарського суду Полтавської області (36014, м. Полтава, вул. Зигіна, 1) від 04.07.2013 року у справі № 18/2454/12 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру Товариства з обмеженою відповідальністю "Цукровий союз" код ЄДРПОУ 30305752, адреса: вул. Ковпака, 57-а, м. Полтава, 36007.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Васіна Євгена Євгеновича (свідоцтво № 1433 від 18.07.2013 р., видане Міністерством юстиції України), адреса: 36004, м. Полтава, проспект Вавилова, 5, кв.11.

Заяви з кредиторськими вимогами до банкрута прошу надсилати протягом 30 днів після публікації оголошення.

Постановою господарського суду Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4 / вул. Тюленіна, 21) від 24.07.2013 р. у справі № 908/2301/13 визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю "Експериментальний завод металоконструкцій" (69057, м. Запоріжжя, вул. Антенна, буд. 11 "А", код ЄДРПОУ 33795631, р/р 26007001306816 в Регіональному відділенні в м. Запоріжжя ПАТ "ОТП Банк", МФО 300528) і відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено голову ліквідаційної комісії Сінякіна Олексія Івановича, ідентифікаційний номер 2790408139.

Заяви з грошовими вимогами кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня публікації оголошення за адресою: 69057, м. Запоріжжя, вул. Антенна, буд. 11 "А".

Сьогодні в Україні очікується мінлива хмарність, переважно без опадів. Лише на півдні місцями пройдуть короткочасні грози. Температура вдень сягне 23—28°, а в південній частині, східних областях та на Закарпатті — 30—32°. У Києві та області опадів не передбачається

ЦЬОГО ДНЯ, 3 СЕРПНЯ

1920. Помер Вадим Модзалевський — український історик, архівіст, дослідник історичної геральдики. **1943.** Почалася партизанська операція «Рейкова війна» в тилу німецьких військ на території Росії, Білорусії та частини України з метою одночасного масового зруйнування залізничного полотна та станційних споруд. **1980.** У Москві відбулося урочисте закриття Олімпіади-80. **1986.** Унікальна фотовиставка Українського музею з Нью-Йорка «Втрачена архітектура Києва» була відкрита в Канаді. **1994.** В Одесі розпочав роботу І Міжнародний австрійсько-український музичний діалог-симпозіум, в якому взяли участь композитори, виконавці та провідні музикознавці обох країн.

Що це означає?

Курінний не кривитиме душею, іноді преамбули в листах наших дотепників набагато цікавіше читати, аніж самі підписи до знімку. Нехай вибачає наш давній знайомий І. Пата, але курінний не втримався, щоб не процитувати абзац з його листа:

«Уже четвер.... А нічого не можу про чемоданчика придумати...

Неяскраве фото, по-перше. А, по-друге, хто несе: перший чоловік (високий), чи другий, низенький? Але спробую.

1. Охорона, як завжди, попереду? (Цей перший високий, видно ж, охорона)».

Отже, шановний І. Пата, навіть не впізнавши Собчака (високий), а за ним Путіна (низького з валізою), був десь близький до істини... А курінному, як казав Жванецький, «щитильней» працювати треба. Думав, усі і так здогадаються. Каюся...

Г. Макаренко:

2. Після чергових виборів чемодан, вокзал... з Росії.

3. Учив літати стерхів, спускався в батискафі. Тепер ось освоює ази кур'єра...

В. Пузанов:

4. У комплект до першого радянського мобільного телефону входили мобільна група для його перенесення і «КамАЗ» для змінних акумуляторів (у кадр не помістився).

В. Бренькач:

5. «Тато Вова» переходить жити до красуні Аліни.

6. Віктор Медведчук до Володимира Володимировича:

«Вова, мені наснилося, що ти мій охоронець і завжди тягав за мною дуже велику сумку з баксами»...

Р. Тимошейко:

7. Газову трубу було легше будувати, аніж її зараз утримувати.

В. Стручков:

8. Я — радник. І тому всі свої поради ношу з собою — у валізі.

9. Дивно! У такий маленький чемоданчик помістилася вся його велика демократія!

10. Це збір матеріальної допомоги для «бідних» депутатів.

11. Хочеш стати Президентом? Навчися мовчки тягати валізи свого «господаря».

Й. Білоскурський:

12. Президенти двох дуже «дружніх» країн обмінялися «кнопкою протесту».

С. Заворозко:

Фото надано сайтом «Русский вопрос».

13. Задовбала ця боротьба з корупцією: доводиться нелегально «працювати» в антисанітарних умовах і без кондиціонера.

А переможцями стали:

В. Бренькач:

14. В. Путін: «Ось знижку за газ Україні несу...».

В. Стручков:

15. «У моїй валізі — вся Росія: досьє на кожного». Полковник КДБ В. Путін.

С. Семено:

16. Хрещення ВВП. 25 років тому!

А тепер, врешті-решт, пора відкрити валізу і дістати наш гуморний список. Ось він:

1. Й. Білоскурський — 4;
2. В. Бренькач — 4;
3. Ю. Засць — 1;
4. С. Заворозко — 3;
5. І. Заречняк — 3;
6. Г. Макаренко — 1;
7. І. Пата — 1;
8. В. Пузанов — 5;
9. В. Романенко — 1;
10. С. Семено — 1.
11. В. Стручков — 7;
12. Р. Тимошейко — 4.

Нове завдання піде під кодовою назвою:

«Посидимо, як вдома».

А що це насправді означає, вирішувати, як завше, вам.

Курінний нагадує: свої варіанти надсилайте на електронну адресу sud@golos.com.ua або поштою: на конверті з адресою «Голосу України» пишіть «Курінь» — «Що це?».

Фото Миколи МАГДИЧА.

ПЛАНИ ПАРТІЇ — ПЛАНИ НАРОДУ!

Сьогодні, напевно, саме час поговорити про техніку безпеки на «произвордствє». Бо, бачте, як воно вийшло із ректором Національного університету державної податкової служби Петром Мельником. Штампував чоловік податкові кадри для країни, а заодно і скиртував на роботі у задоволення своєї сім'ї — гривні, бакси,.. а тут, бац... Вила — в руку! Перев'язали-пов'язали! І має тепер пан Мельник травму. Сердечну. На суд лише на інвалідному візку його прикочують. Правда, чомусь там, на суді, він розстібав ширінку і показував... матню. Та то вже, як кажуть наші брати,... «іздєржкі праізводства».

Тепер же громада гадає: ректора посадять... (на вила) чи відбудеться, як й інші потрібні люди, легким переляком (заява за власним бажанням уже написана)?..

І доки ви думаєте, є нагода озвучити нове гасло дня:

«Гребеш лопатою — пам'ятай про вила!..»

Репродукція плакату часів СРСР.

Казку Мирослава МИЛОРАДОВИЧА «Вісь і орбіта гомо сапієнса» читайте в «Курені»: www.golos.com.ua.

ДОШКА ПОШАНИ

Після наведення порядку...

Олександр Лукашенко, президент Білорусі:

— Зовсім недавно на Прип'яті риби не було. Але там навели порядок. Зараз там палець засунеш, і за палець риба хватає.

Від чергового:

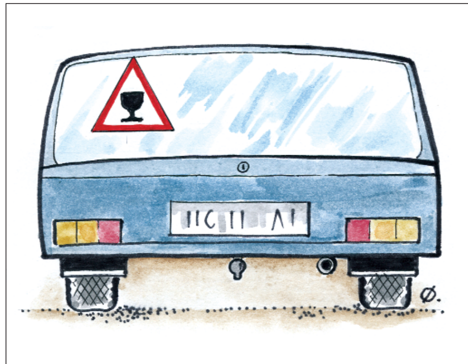
— Скажіть спасибі, що риба, а міг би й Путін... Тоді б пальцем не обійшлося...

На чому в рай їхати?

Владика Павло, настоятель Києво-Печерської лаври:

— Розкіш — це коли ти відпочиваєш

де-небудь на островах. А машина — це засіб пересування. У мене «Мерседес» 1998 року випуску... І ще на мій 50-літній ювілей мені подарували теж «Мерседес».

Від чергового:

— Дуже шкода владику. Прикро навіть, що на «Мерседесі» в рай не пускають...

Мишоловка

Володимир Огризко, екс-міністр закордонних справ України:

— Після «Рошена» будуть труби, після труб — сири, після сиру буде щось. Це — та сама лінія...

Від чергового:

— Так, це лінія! До того ж з величезною стрілкою — Митний союз.

Симптом

Костянтин Затулін, директор Інституту країн СНД (про ситуацію в Одесі):

— Коли влада не реагує, бізнесмен, будь він тричі росіянин, бере свої гривні та йде до місцевого лідера «Свободи». Навіть у російськомовному регіоні. І це симптом.

Від чергового:

— І найцікавіше, що вони один одного розуміють, а вас — ні. І це вже не симптом. Це — хвороба — українозалежності! І вона, на жаль, лікується тільки «Свободою».

Що чекає на журналістів

Валерій Литвин, генерал, начальник Управління МВС України в Херсонській області:

— Я хочу, щоб слідчо-оперативні групи брали із собою на виїзди журналістів. Нехай викликають їх і возять із собою, нехай покажуть усі справи, усю кров і мізки по стінах. А хто відмовиться, публікуватимемо їхні прізвища.

Від чергового:

— ...на дошці оголошень: «Їх розшукує міліція!».

Мрія середньовіччя

Володимир Путін, президент Росії:

— Звичайно, в України, як і в Росії непроста доля, але думка про єдність, я маю на увазі середньовіччя, коли Україна була складовою частиною то одного, то іншого європейського центру... думка про єдність Заходу й Сходу Русі... вона завжди була присутня як на сході, так і на заході.

Від чергового:

— Авжеж, що там казати — Західна й Східна Русь із середньовіччя мріє тільки про одне... Одну людину, яка й у небі — стерх, і під водою — щука. І на землі — цар. Просто... цар...

Мал. Василя ФЛЬОРКА, Олександра ДУБОВСЬКОГО, Костянтина КАЗАНЧЕВА, Вадима СИМИНОГИ.

Чергував по «Куреню» Віталій СУДДЯ.

Над номером працювали: Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ, Олександр СУСЛЕНКО, Ірина ШАТРОВА.

Редколегія: Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Сергій ДЕМСЬКИЙ, Віталій ЖЕЖЕРА, Іван ІЛЛЯШ, Світлана ПИСАРЕНКО, Віталій СУДДЯ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Направлення матеріалів для друку в газеті є наданням згоди автора на обробку його персональних даних.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси та передплатна ціна на 2013 рік

Для фізичних осіб:
40224 — 10 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 8 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 30 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 100000.

Друк: ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15 www.mega-poligraf.kiev.ua

Зам. 30828

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — загальний
reklama@golos.com.ua — відділ реклами
let@golos.com.ua — відділ листів
foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

